

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

JOLIET, ILLINOIS, 20. AVGUSTA 1915

LETNIK XXIV.

ŠTEVILKA 76.

NEMCI ZAVZELI KOVNO, VELIKO RUSKO TRDNJAVO.

Veliki nemški topovi užugajo vsako trdnjavo in pridobivajo Nemcem zmago za zmago tudi proti najsilnejšemu sovražniku. Rusi prisiljeni k nadaljnjemu umikanju, sicer jih Nemci zajamejo.

Italijani še vedno samo upajo na zavzetje Gorice.

Brescia, 16. avg. — Italijansko vojsko prodiranje proti Condinu (30 milj jugovzhodno od Tridenta) v Rivo ob Gardskem jezeru se neprestano nadaljuje vkljub viharnemu vremenu in toči. Iz poročil je razvidno, da so po Italijanih osvojeni strelski jarki polni vode, v katerih plavajo trupla.

Avstrijsko uradno naznanilo. Dunaj, 16. avg. — Uradno vojno naznanilo o vojskovanju na italijanskem bojišču se glasi: "Na tirolski fronti je sovražnik včeraj pričel streljati s težkimi topovi proti našim utrdbam, posebno v Tonale in na visokih planotah Lavarone in Folgarije. Napadi po italijanski peltoti na cesti v Tonale in proti našim postojankam pri Popeni, južno od Schluderbacha, so se izjalovili, kakor tudi sveži napadi sovražnikovi ob fronti v obmorsko okrožje v predelu južno od Krna.

Štiri nabrežnih trdnjav pri Benetkah so bile bombardirane po enem naših pomorskih rakoplovov dne 15. avg. Vse bombe, izvzemši eno, so razpogle v trdnjavah. Od petih sovražniških rakoplovcem, ki so se dvignili v zasledovanje, je dva prisililo k pristajanju streljanje s strojnimi puškami, dva sta opustila zasledovanje čez nekaj časa in peti je sledil našem rakoplovm prav do istrske brežine, kjer je bil prisiljen k povratu, brezuspešen.

Topovi gmijoj. Rim, 17. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj v glavnem stanu italijanskega generalnega štaba: "V Tonalskem pasu in v odseku Valdassino je bil dokaj silen topniški dvoboj. Sveži napredek poročajo v Sextonski dolini (Dravski odsek). Naše topništvo je razdeležalo obkrope pri Seikofelu in Oroda-Fossi ter ustavilo streljanje sovražnega topništva, ki je poskušalo odgovorjati.

Na Grškem utegne dobiti vladno krmilo v roke "vojna stranka", ko je poslanska zbornica izvolila za predsednika

Pariz, 18. avg. — Avstrijsko brodovje 21 ladij, podpiranih po zrakovih, je bombardiralo otok Pelagosa v Adriji. Ko so padli en italijanski častnik in trije možje ter je bilo nekaj vojakov ranjenih, so se ladje umakile, ne da bi poskusile izkrcanje. O izgubah sovražniških še ničesar ne vemo. Podpisan: Thaon di Revel, podadmiral.

London, 16. avg. — Mnoga znamenja kažejo, da se Avstro-Nemci pripravljajo za vojskovanje na Balkanu. Kakor poročajo iz Bukarešta, je več nemških vojniš zborov zbranih blizu tevišča Ogrske, Rumunije in Bolgarije. V zvezi z bombardiranjem Belgrade in z delavnostjo avstrijskega topništva na mnogih točkah ob Donavi podpira poročila o veliki avstro-ogrski ofenzivi na Balkanu.

Izida krize pričakujejo z veliko napetostjo, ker ima odločiti, ali bodo zavezniki dobili novo podporo od Balkancev, in ali bo nemško zalaganje Turčije s strelivom še nadalje zaprt po balkanski pregradi ozir. zvezi.

London, 17. av. (Čez London.) — Pri italijanski vladi so dospeloročila iz Rumunije, Bolgarije in Grške, po katerih se vršijo vojne priprave v vseh teh deželah z izredno živahnostjo. Iz tega sklepajo, da so te dežele pred odločitvijo, ali naj vstopijo v vojno, ali ne.

Dunaj, 16. avg. (Čez London.) — Sledeče uradno naznanilo je izdal avstrijski vojni urad: "V okraju zapadno od Buga odločno napreduje zasledovanje Rusov. Avstro-ogrške čete, ki tvorijo središče nemških zaveznikov, zasledujejo sovražnika zapadno od Biale tež Klukowko.

Dunaj, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 17. av. (Čez London.) — Pri italijanski vladi so dospeloročila iz Rumunije, Bolgarije in Grške, po katerih se vršijo vojne priprave v vseh teh deželah z izredno živahnostjo. Iz tega sklepajo, da so te dežele pred odločitvijo, ali naj vstopijo v vojno, ali ne.

Dunaj, 16. avg. (Čez London.) — Sledeče uradno naznanilo je izdal avstrijski vojni urad: "V okraju zapadno od Buga odločno napreduje zasledovanje Rusov. Avstro-ogrške čete, ki tvorijo središče nemških zaveznikov, zasledujejo sovražnika zapadno od Biale tež Klukowko.

Dunaj, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

London, 16. avg. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj: "V okraju Rausk (Kurlandija) so naše čete zopet pognale Nemce nazaj čez reko. Protinapadi sovražnikovi so bili odbiti. V okrajih Jakobstat in Dvinsk se položaj ni bistveno izpremenil.

Novo-Georgjevsk pred padcem. Dalje zapadno pa maršal von Hindenburg baje uspešno napada prednje branike trdnjave Kovno ter uspešno poskuša predreti ruske linije med Narowom in Bugom, ko so Nemci prekoračili reko Norzew.

Nemško naznanilo zatrjuje, da so bile znanje trdnjave Novo-Georgjevskega razdejane in se nemško topništvo pomika bliže notranjim branikom. Kakor prerokuje, utegnejo Nemci zavzeti Novo-Georgjevsk vsak čas.

Avstriji 13 milj od Brest-Litovskega. Dunaj, 17. avg. — Avstro-ogrške čete so na zasledovanju umikajočih se Rusov prodirle do Dobrynke, trinajst milj jugozapadno od trdnjave Brest-Litovsk, kakor nocoj uradno naznanja avstrijski vojni urad.

Pred zavzetjem trdnjave Kovno. London, 17. avg. — Rusi se dalje umikajo iz Poljske in za verjetno je smatrati, da se bodo morali umekniti dalje, nego do linije Kovno-Brest-Litovsk, kakor Berlin danes poroča, da so Nemci naskočili trdnjave na jugozapadni fronti od Kovna, ujeli 4,500 mož in zaplenili 240 topov. To prejkone pomeni rano zavzetje trdnjave same in potem železnice Vilna-Varsava-Petrograd.

Nemci zavzeli Kovno. London, 18. avg. — Kovno, ena najbolj utrjenih postojank, je v rokah Nemcev in pot do železnice Vilna-Varsava-Petrograd je za nemške čete odprta.

Zavzetje trdnjave je bilo nadaljnje zmagoslavje nemških 42-centimetrskih topov, ki niso bili med to vojno postavljeni še proti nobeni trdnjavi, da je ne bi mogli razdejati. S trdnjavo Kovno so Nemci osvojili 400 topov in nebroj vojniš zalog.

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Pogubonosni vihar ob Mehiškem zalivu.

V mestu Galveston, Georgia, nad 500 hiš zrušenih in škode na lastnini \$15,000,000.

NAD 100 ČLOVEŠKIH ŽRTEV.

Od mehiške meje do Floride se raztezal pogubonosni vihar.

Dallas, Tex., 16. avg., 11:30 zv. — Pozno nocoj semkaj dospeloročila kažejo, da je bila velika škoda napravljena v mnogih mestecih na brežini ob Mehiškem zalivu po nocojsnjem viharju, ki se je raztezal od mehiške meje do Floride.

Galveston, Tex., 16. avg. — Galveston je bil nocoj opustošen po strašnem viharju, podobnem tistemu, ki je leta 1900. povzročil 8.000 smrtnih slučajev in ogromno izgubo na lastnini.

Nocojsnji vihar pa ni povzročil nobenega smrtnega slučajja in le malo škode na lastnini v Galvestonu. Obmorsko obzidje še drži, ali zagačena voda iz zaliva se je nagrmadila, da so nekatere ceste poplavljenе tri čevlje visoko.

Sto človeških žrtev. Dallas, Tex., 18. avg. — "Samo štiri najsmrti v Galvestonu" je bilo nocojsnje poročilo iz tega mesta, zadesek pa viharju.

Galveston je prestal enega najhujših viharjev v zgodovini Mehiškega zaliva in izšel iz največje nevarnosti za svoj obstoj hudo poškodovan in obremena morskem čolnu in pogreznjen, kakor danes uradno naznanjajo. Od 1,350 vojakov na krovu in 220 mož posadke je bilo rešenih 600 mož.

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

Franc Jožef za mir. Rim, 16. avg. — Avstrijski cesar Franc Jožef je pisal papežu Benediktu, pohvalil vatičanske prizadeve za mir in pristavil: "Tudi jaz molim Boga, da bi imeli kmalu mir."

njen s finančno izgubo, vendar brez velikega števila človeških žrtev, ker ga je občuvalo ogromno primorsko obzidje.

Voda vse povsod, a niti kapljice za pičje, tako se pritožuje nocoj Galveston. Glavne cevi do mestne vodne zaloge pri Alta-Lomi, osemnajst milj daleč na suhi zemlji, so bile prerpane in vodna zaloga je pošla.

Druga mesta prizadeta. Druga mesta v Texasu so zelo trpelela, a niso bila opustošena kakor Galveston.

Zanesljivih poročil o izgubah v manjših mestih še ni, vendar je že znano da je bilo človeških žrtev več nego v Galvestonu.

V Virginia Pointu je bilo trideset mrtvih; v Texas City, 18, od katerih je bilo dvanajst vojakov; v La Portu, 7; v Lynchburgu, 3; Hitchcock, 7; Houston, 2; Morgan's Point, 8; Port Arthur 4; Seabrook, 3, in Sylvan Beach, 3.

Razvaline v Galvestonu. Prva poročila iz Galvestona so dospeladanes v Houston o viharju, ki se je pričel v ponedeljek popoldne in je razsajal do torkovega večera.

Razvalinah je kakih 500 hiš, ki so jih podrli napadi vetra in valov. Ti-soč čevljev mestnega obzidja ob morju je odtrganih in zveza z zunanjim svetom je prerpana.

Trije požari so napravili veliko škodo. Finančna izguba mesta Galvestona po viharju je ocenjena na \$15,000,000.

Leo M. Frank linčan. Atlanta, Ga., 17. avg. — Leo M. Frank, v dosmrtni zapor v kaznilični obsojeni umoritelj 14letne Marije Phalan iz Atlante, je bil s nocoj do dobro organizirani, oboroženi drhali ugrabljen iz državne kaznilične v Milledgeville in dve milj vzhodno odondod obešen na drevo.

Danes popoldne ob 1/29. uri so truplo zasledili blizu Mariette. Frank je nosil svojo progasto obleko, čevlje in nogavice so mu sezuli. Ob 10. uri so sneli truplo in prepeljali v Marietto.

Priletno mater Frankovo in njegovo soprego je vest skrajno razburila, zaprli sta se v svoje stanovanje in nista hoteli nikogar sprejeti.

Okoli trupla se je zbrala številna množica ljudi, moški, ženske in otroci. Mikalo jih je, lotiti se trupla. Le z mnogim trudom se je šerifu posrečilo, napotiti drhal, da je opustila svojo vražjo namero. Ni se pa dalo prepričiti, da so srajco raztrgali v kosce za spominke. Potem so skoro golo truplo na sirov način vrgli na mrlški voz.

Gubner je bil razgorčen nad početjem "južnih kulturonošcev" in je baje izjavil, da drhal zasluži vešala.

Juanškijak hoče postati cesar. Peking, 16. avg. — Predsednik Juanškijak razpravlja s svojimi pristaji načrt, po katerem se hoče proglasiti za kitajskega cesarja. Profesor Frank Johnson Goodnow za John Hopkinsove univerze, pravniški svetovavec kitajske vlade, ki biva čez poletje v Pekingu, je to sam svetoval predsedniku, čes da je monarhijska ali samovladna oblika vladarstva brez ugovora boljše za Kitaj, nego republikanska ali ljudovladna. Kitaj se je porepublicanil dne 12. febr. 1912, ko je cesar Kuang Su vsled revolucije odstopil.

Eksplozija v smodnikarni. Emporium, Pa., 16. avg. — Strašna eksplozija se je pripetila danes v smodnikarni Aetna Explosive-družbe v Grove Runu, tu blizu. Pet mož je bilo usmrčenih in več ranjenih.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR. Pošljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar c. kr. pošta. VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO. 5 kron pošljemo za ..... \$ .85 10 " " " " " " " " " " 1.60

100 KRON ZA \$15.80. Pošiljate in pisma naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 18. avg. — Lepa slovenskost se vršila v jolietskem sestarskem samostanu sv. Frančiška v četrtek, dne 12. t. m., dopoldne, ko sta prejele dve naši mladi rojakinji črni vel ali črno nalije ter bili sprejeti med dve sestri. To sta gospodični Agnes Lavrich in Anne Simonich, ki se zdaj imenujeta prva Sister Mary Mathaia in druga Sister Mary Roberta. Obe gospodični sta bili svoje dni vzorni učenki naše župnijske šole sv. Jožefa, iz katere je izšlo dosedaj že pet pridnih učenk, ki so se posvetile učiteljskemu stanu kot sestre redovnice. In tako skrbi naša župnijska šola tudi za odgojo slovenskih učiteljic, ki jih nujno potrebujejo naše naselbine.

— Umrl za domovino. Gdč. Nežika Klepec, službenca v g. Ant. Nemaničevi hiši na voglu Raynor avenue in Granite st., je prešla žalostno vest iz starega kraja, da je njen brat Anton Klepec padel na bojišču na Gorškem dne 1. julija, star še ne 20 let. Doma v vasi Pokluka pri Črnolju zapuščata mater, enega brata in eno sestro, a eno pa tukaj. Sorodnikom bovi v tolažbo zavest, da je mladi Anton kot zvest sin žrtvoval svoje življenje za ljubljeno domovino in umrl junaške smrti.

— Danes slavijo v stari domovini 86. rojstni dan cesarja Franca Jožefa.

— Naš North Chicago street bo ena najlepših cest jolietških, ko bode popravljena, izravnan in tlakovana. Dosedaj je bila ta cesta v takim stanju, da je bila mestni upravi naravnost v sramoto. Leta in leta smo jadjikovali pozimi in poleti nad grobno podobo, ki jo je nudil pogled na severni del glavne ceste jolietške, najširše in menda najdaljše, kajti North Chicago street je bil v tako zadržanem stanju, da je bilo uprav škandalozno. Poleti je bila cesta vedno tako zaprašenata na več palec debele, da je vsak vetrič dvigal oblake prahu in jih raznašal skoz odprta vrata in okna po hišah, da so bile vedno vse prašne. Pozimi in spomladi pa smo morali prebresti nezmereno blatno brozgo, če smo hoteli cesto preokračiti. Sedaj bo vsega tega kmalu konec. Kajti končno se je vendarle našla mestna uprava, ki ji ni mar samo "graf", marveč tudi napredek, resničen napredek mesta Joliet. Na vseh straneh dobiva mesto lepše lice, in tako ga dobi tudi na našem North Chicago streetu v kratkem. S tozadevnim delom se zadnje tedne tako žurijo, da jih je veselje opazovati. Najprej so bili začeli odstranjovati stransko grde in grbove lesene droge, postavljene ob cesti za napeljavo telegrafa, telefona in električne luči. Ni manj nego 66 lesenih drogov so odstranili v enem dnevu zadnjega tedna, da jih nadomestijo s 44 jeklenimi drogami: te bo rabila izključno Aurora, Plainfield & Joliet Railway Co. za svoje cestnozvezniško progo. Že s tem dobi cesta mnogo lepše lice. In potem so začeli delati ob obeh straneh ceste ozko pregrajo iz konkrita v enakomerni višini, do katere se ima cesta povzdigniti in izravnavati tako, da bo v enaki višinski legi z delom ceste v notranjem mestu. Tudi obratni tlaki (sidewalks) se imajo potem napraviti iz konkrita v enaki višini s cesto in tako razširiti, da bodo tvorili prijetno setlišče. In potem bo North Chicago street ponos in dika mesta Joliet — in naše slovenske naselbine!

— "Amerika in Amerikanci." Tako se imenuje najboljša knjiga, kar jih je bilo spisanih v slovenskem jeziku o naši novi domovini. Knjiga je najlepša in tudi največja, ker ima nič manj nego 608 strani. In koliko slik je v tej knjigi! In koliko drugih stvari, ki so vezeljavni in poučne! Že sami opis s podobami iz našega slovenskega življenja v Ameriki so vredni, da si knjigo omisli vsako slovensko družino, a tudi vsak izobražen Slovenec. Ta knjiga je lahko v diko in kras za parlor vsake slovenske hiše v Ameriki. Knjigo "Amerika in Amerikanci", ki jo je spisal Rev. J. M. Trunk, je dobili po napol znižani ceni v knjigarni Amerikanskega Slovenca, Joliet, Ill. Vezana knjiga stane samo \$1.50, po pošti \$1.75. Pridite ali pošljite ponjo!

Gilbert, Minn., 16. avg. — Rad bi se oglasil v našem katoliškem in delavskem listu, v Amer. Slovenec, pa moram prej prositi g. urednika, če mi dovolite koticček v tem listu za moj dopis.

Kar se tiče delavskih razmer, se je nekoliko zboljšalo. Dne 20. julija je začel rudnik Corsica delati, je vzelo veliko mož na delo. Kar se pa tiče plače, je pa po navadi, tako da se nič ne zmoreš, če bolje delaš, tako plačujejo gospodje, od 2 dol. 50 centov in 3 dolarje po navadi plačajo tukaj pri nas. Sedanjí čas ne svetujem še sem hoditi za delom, ker se že težko dobi.

Tu povem, da se je strašna tragedija zgodila dne 2. avgusta, ko se je neka Italijanka razsrdila nad svojim možem in ga je začela pobijati s pečeca s steklenico za pivo, in moč, ki se je zbrihtal, je bil hudo udarjen po glavi. In ravno triasi čas je goriomenjena očeta od moža tako udarila, da je še tisti dan

umrl. Ženo so pa zaprli, pa je rekla, da ji je žal, ker ni tudi moža ubila. To je žalostno.

Dne 1. avgusta pa je bila huda ura in je strela udarila v hišo, kjer stanuje družina Frank in Ana Zgajnar. Popoldne ob pol štirih je ubila ženo Ana Zgajnar. Možu je zapustila 3 otročiče. Pogreb je bil dne 9. avgusta. Pokojnica ni bila v družini, pa vseeno je bila lepo spremljena v hladni grob. Pokojina je bila dobra žena. Naj v miru počiva!

Dne 9. avg. so našli nekega Ličana blizu Petit Depot, se je sam obstrelil z revolverjem, pa bo še okreval, so ga pripeljali v bolnišnico v Eveleth. Vzrok je nesrečna pijava.

Dne 8. avg. so imela tukajšnja podporná društva sejo v Indiharjevi dvorani, to pa samo delegatje. Je bilo zborovanje zaradi pogreba, če eden član umrje, da bi se ga vsa društva udeležila. Vsi so dovolili, samo eden ni dovolil, to pa je bil delegat društva Slovenski Rudar.

Naš rojak Jože Lapp ima mesnico in štauno za živila in si sedanjí čas postavlja lepo hišo za goriomenjeno obit. Častitamó!

Dne 6. avg. je pa prišel častiti gosp. župnik Alojzij Pirnat nazaj. Zopet je veliko veselje zavladalo med nami katoličani Slovenci. Nekaj se je gospod pozdravil v Pittsburghu, a ni trdnega zdravja še. Bog ga ohrani nam mnogo leta še, a silno žalosten je, ker mu je v starem kraju oče umrl. Mož je rekel: "Mene je ljubezen gnala nazaj v župnijo Gilbertsko do svojega naroda." V resnici je gospod dober človek, seve, vsem pa ne more ustreči, še Bog ne more. Seve, naši "ta rdeči" niso zadovoljni, oni bi imeli radi duhovnika po svojem okusu, ker so preveč napuhjeni; ta grdi napuh človeka vleče od Boga in od matere sv. katoliške cerkve.

Tu pa pošiljam 2 dolarja za ta list, ker je najboljši in najkoristnejši za Slovence vaš list. G. urednik, to sem pa zapisal, ker ta list prinaša vsako nedeljo tako lepo pridigo, da lepi ne more človeški jezik govoriti, katero je spisal pokojni škof Anton Martin Slomšek, sedaj naš priprošnjik v sv. nebesih.

Veliki Šmaren smo lepo obhajali pri nas. Lepo pridigo je imel od Marije domači župnik. Cerkev je bila lepo okrašana.

Žalost me je navdala, ko sem čital da je cerkev na Sv. Gori razdejana.

Tu pri nas je tri mesece zmerom deževalo, a sedaj je pa suša. Smerom je tako toliko naraslo, da si ga je vsaki lahko dobil za potrebo.

G. urednik, moj dopis je se že preveč zavlekel. Samo še želim, da bi A. S. imela vsaka slovenska hiša.

Lepo pozdravim rojake in rojakinje po Ameriki, a tebi, list, pa veliko naročnikov. Tu pa še eno pesem trpinu Slovencu:

Kvišku srce, kaj zdihuješ? Človek, čemu obupuješ? On, ki vir je vse dobrotno, ne pozabte, sirote, Sila, trud, sovraštvo mine, z dvorov večne domovine spev donel bo zemlji čeli: Blagor njim, ki so trpel!

K—r.

Kansas City, Kans., 14. avg.—G. urednik A. S.! Dolgo časa se nisem oglašila v vašem cenjenem listu A. S. in sedaj sem se namenila napisati mal dopis, da naznanim rojakom in rojakinjam v novem svetu, kako se še imamo v Kansas City, Kans.

Posebno veseli me, ker smo začeli z novim letom moliti večno molitev vsako prvo nedeljo v mesecu, tako da mi se sedaj vidi, kakor da bi bila v starem kraju. Od začetak je šlo malo težko, ker nas je bilo malo, a sedaj pa že prav dobro, mislim, in tudi naše šolske deklice nam pomagajo in pridno molijo.

G. urednik, naznanim žalostno novice, da nam je neizprosljivo smrt vzela iz naše sredje četrtega mladeniča v najlepših letih, namreč Ivana Svegl, starega 29 let, iz Starega trga pri Črnolju na Dolenjskem, rojen v Deskovivasi št. 5. Tukaj v Ameriki zapuščata mater in brata, sestro in dva popol brata in eno popol sestro. Ker mi je dobro znan še iz starega kraja, lahko rečem, da je bil pokojni jako dober mladenič poštenih kmečkih starišev; njegov oče že prerano umrl je bil v starem kraju večletni cerkveni ključar in pa mati še živa kot starka 68 let dobira skrbna gospodinja. Ker pa kakor povsod današnji dan otroki grejo po sveti, tako so se tudi otroki Sveglovi podali v daljnjo Ameriko eden za drugim. Oče je umrl pred 14. leti, in dolga je ostalo kakor povsod; saj ni čuda, naši stari niso šli nikamor po svetu, le če se je tu pa tam kakšna ženska delala, da so si zaslužili kak vinar, ampak so bili celo življenje doma pri svojem kmetijstvu, ker tega ni bilo pred 50. leti, da bi šli gospodarji od hiše. Tako je tudi pokojni Ivan Svegl se podal v Ameriko pred 12. leti. Tukaj v Kansas City, Kansas, je pridno delal, svoji vdovi materi pomagal, za časa vesele dobi poplatil. Ko sem bila še v starem kraju, je vsa fara govorila od pridnega fanta. Pokojni si je obe-

tal veliko, zato je odrinil v Colorado, da bi tam še več pripravil in da potem bi šel v stari kraj k svoji materi. Pa človek obrača, Bog obrne. Delal je pokojni Ivan Svegl v jami in ga je pobilo v glavo, da je revež bolehal celih 6 let. Bil je član več let K. S. K. Jednote, dokler je bil zdrav; ko je bil pa bolan, seveda, je ta bolezen vzrok in je bil oddajen, tako da je vse pustil, kajti bolezen ni dobra, vse obrne na slabo. In sedaj se je nahajal v bolnišnici čez dve leti v Topeki, Kansas. Zaspal je v Gospodi 4. avgusta. Pogreb se je vršil tukaj v Kansas City, Kansas, v nedeljo ob 8 uri 8. avgusta. Ker je pokojni, kakor slišimo, za časa bolezni prosil, da bi najraje počival v Kansas City, Kans., zato so mu tudi željo izpolnili, njegov brat in sestra. Žalostno je bilo gledati, ko se je sprevod pomikal v cerkev in stara mamica spremljala svojega dobrega sinka k zadnjemu počitku. Kako velika podpora bi bil na stare dni žalostni materi! Marsikomu se je oko zmočilo. Pokojnega Ivana Svegl mati se je namreč tudi za svojimi otroki podala v Ameriko in stanuje pri svoji hčeri Megi omoženi Peskar na farmi Willard, Wis. Kakor hitro je dobila brzojavko, se je podala na pot v K. C. K., da se še zadnjikrat poslovi od svojega dobrega sinka, in s tem je pokazala ljubezen materino. Pokojnemu bodi lahka tuja zemlja, sorodnikom pa iskreno sožaje!

Končno pozdravim vse rojake in rojakinje širom Amerike. Tebi pa, vrli in dober list, veliko dobrih naročnikov in predplačnikov.

Katarína Majerle.

VELIKANSKI POŽAR V RIBNICI.

Ribnica, 24. julija 1915.

V petek, 23. t. m., ob 5. uri popoldne je nastal v Ribnici ogenj na Veliki Mlaki zraven občinske ubožnice. Zalostno je klical na pomoč veliki zvon, naznanjajoč, da gori trg. Ker je veter vlek čez trg, je bila kmalu vsa Velika in Mala Mlaka v ognju. Grozno je svinil ogenj proti nebu, ko se je vnela graščinska pristava z velikim kozolecem, kjer je bilo okroglo 2000 starih centov sena, in kozolec, poln potuzetega žita. V nekaj minutah se je ogenj želel pripeljati do gospodarkega poslopja, ki pa so ga hitro zadušili; ravno tako Ulčarjevega hleva pred cerkvijo na glavnem trgu, ki se ga je pa tudi posrečilo zadušiti; sicer bi bil danes cel lepi trg ožgana razvalina. Na Mali Mlaki za graščino je bilo mogoče rešiti le nekaj hiš, ki pa so že tudi začele goreti. V največji nevarnosti je bila graščina in tudi prelepa župnijska cerkev. Kar je okraj vode Bistrice, je danes le sama groblja. Zgorelo je ljudem vse: domovi, gospodarska poslopja, krma, žive, obleka, povečini tudi oprava. Rešiti se je moglo le malenkost. Pogorela je tudi elektrarna, dasi so stroji sami večinoma rešeni. Od voz je povsod ostalo le rdeče železje. Graščaku Rudežu so zgoreli vsi gospodarski stroji, ki jih je bilo veliko število. Živino pa so vsi rešili, ožgal se je le en prešič. Tudi človeških žrtev, hvala Bogu, ni. Škode danes še ni mogoče preceniti, vendar pa znaša stotine. Pogorelo je 21 gospodarjev 52 poslopjij. Kolkó so bili pogoreli zavarovani, se še tudi ni moglo preracunati. Gorelo je še celo soboto, ker so le počasi teli kupi spravljene sena. V noči na nedeljo pa je prišel blagodejen dež, ki je odstranil nadaljnjo nevarnost.

Na pomoč so prihitele požarne bramb iz vseh krajev, ki so delale neumorno: domača, jurjeviška, suška, doljenjavska, sodaška, velikolaška, poljanska, dobrepoljska, kočevska, srednjejavska. Zaslužijo vso pohvalo in zahvalo. Rešile ko ves ostali trg. Kočevska in srednjejavska so se pripeljali z vlakom. V Ljubljani so bili pripravljeni vojaki s parno brizgalno, ki pa jih je glavarstvo odpoklicalo, ker je bila za enkrat velika nevarnost odstranjena. V pol ure je bila na mestu tudi skoro vsa župnija: možje, žene in dekleta, ki so neumorno delali celo noč. Bog naj povrne vsem!

Ker so bili prvi poljski pridelki vsi pod streho, kakor tudi vse seno, je v teh dragih časih pomorč dvakrat potrebna. Obracamó se do dobrih rok za podporo, ki naj se pošlje župnemu uradu ali pa županstvu v Ribnici.

Ribnica, 25. julija 1915.

Četudi je ponoči od sobote na nedeljo deževalo, kakor da bi bilo iz škafa, se je še danes kadilo iz Rudeževih gospodarskih poslopjij. Pogorišče se še vedno straži. Nevarnosti sicer ni, ker ni veterno, a seno le še vedno tli.

Zažgali so otroci. Gospod dekan je še minulo nedeljo prošil starše, naj pazijo na otroke, a je velik krič: očete pri vojakihi ali pa v Ameriki, matere na polju, otroci so pa prepričani samim sebi. Tudi na deželi so že zdaj potrebna zavetišča otrok.

Pogled na pogorišče je strašno žalosten. Tam, kjer so stale prej lepe hiše in občirna gospodarska poslopja, štrle zdaj kvišku gole stene in dimniki, ves pridelek je uničen in so ljudje strašni reveži, ker nimajo ničesar djati v lonec in so že zdaj navezani na milostrčna srca. Da odpomore prvi bedi, je častiti gospod dekan Škubic razdelil med pogorele večjo vsoto denarja, ki sta jo zložila z gospodom kaplanom.

Časa, ko je pričelo goreti, se ne more točno dognati, eni trde, da je že gorelo ob pol treh, drugi ob štirih, izbruhnili pa je požar ob petih popoldne.

Pohvala.

Vojak Emil Douth od brzojavnega oddelka je poslal z italijanskega bojišča dopisnico sledeče vsebine: ... Slovensko prebivalstvo v krajih, koder smo vozili, zasluži vso pohvalo. Povsod so nas obhajali z darovi, osobito na Jesenicah in na Bledu. Dobro mleko nam je izoborno dišalo. — Grotnje težkih topov dela na prebivalstvo čuden vtis, kljub temu pa ne zapusti rodne grude, dokler ni prisiljeno.

Je že verjetno.

Neki v Przemyslu njeti ruski štabni zdravnik se je zelo prostodušno izjavil o ruskih porazih. Topniško strelivo, dobavljeno na Japonskem, so prepoznó pripeljali v Kokovino in v južnovzhodno Galicijo, kjer so nameravali Rusi prodreti, a so jih Avstrijci

Ognjegasci in domačini so delali z nadčloveški silo, da se je požar omejit. Na pogorišču sta bila ves čas č. g. dekan Anton Škubic in župan Fr. Češarek, kočevski g. okr. glavare se je takoj pripeljal in je ostal dolgo v Ribnici. Vsi so storili svojo dolžnost; ognjegasci, domačini, a Ribničani najbolj hvalljivo vrta dekleta, ki so gonila brizgalne in delala, ko so že možje opešali.

Da se ni požar razširil tudi na trg in da ni bila nesreča še strašnejša, je zabranilo drevje na graščinskem parku in zid, ki obdaja grad. Najbolj je pa zadušil požar že danes ponoči. "Bog je pomagal," pravijo Ribničani, da ni bilo še strašnejše.

Škoda je ogromna. Kolkólor se je danes popoldne precenilo, znaša nad 310.000 K., zavarovani so bili pogoreli po lastnih napovedih za 132.054 K. Čenila pa se ni škoda na sadnem drevju in na vrtovih. Drevje je obžgano in se bo zaraslo šele čez leta. Mirno se zato lahko trdi, da znaša cela škoda približno 400.000 K.

Po požaru je bilo največ škóde zadane Rudeževi graščini. Škoda se cení na 100.000 kron, zavarovalnina pa znaša 16.000 K.

Novo lepo elektrarno Jakoba Oržana je požar skoraj čisto uničil. Štrle le židovi kvišku, tudi daljnovodi so pretrgani in uničeni. Stroji v elektrarni so vsi pokvarjeni. Poleg elektrarne je zgorela tudi hiša, skedenj, kozolec, hlevi, seno, orodje v delavnici, žarnice, pohištvo, skladišče olja.

Škoda, zadana g. Oražnu, je cenjena uradno na 88.462 K. zavarovan je bil g. Oražen le za 25.000 K.

Marjeti Oražen je pogorel skedenj, hlevi, kašča, poškodovana je hiša. Škoda do 7000 K. Mariji Mlakar je zgorela obleka in pohištvo. Zgorela je Marku Burgarju hiša, vredna 1200 K., zavarovan je za 520 kron. Andolšku Jakobu je zgorela hiša, hlevi, pohištvo, orodje, škóde je 3700 K.; Mariji Klun je zgorelo pohištvo, orodje in živež, škóde ima 1150 K. Franci Peteln je povzročil požar na deskah, drveh in na orodju 2520 K škóde, Francu Drobniču pa 1510 K. Anton Peterlin ima škóde 115 K. Škóde imajo nadalje Janez Javornik 600, Frančiška Petek 200 K. Posestniku Matiji Drobniču je pogorela hiša s svinjakom, pohištvo, drva; škóde ima 2540 K. Tomažu Poljanšek je pogorela hiša, skedenj, hlev, seno, pohištvo, živež. Škóde je 6200 K. Julijani Gorše je povzročil požar škóde 2900 kron. Antonu Lesarju je zgorela hiša s kozolecem in gospodarska poslopja, škóde ima 5150 kron. Janezu Sušnuku je povzročil požar 895 K. Jakobu Koširju pa do 1000 K škóde. Francu Pirnatu je zgorela hiša in hlevi. Škóde je cenjena na 3800 K. Zgorela je Marjeti Kerše hiša z delavnico. Škóde ima 2700 K. Marku Burgerju je zgorela hiša, orodje, velika koč in čresla. Škóde ima 7950 K., zavarovan je le za 3400 K. Zgorela je hiša Janezu Koščaku kakor tudi hlev in skedenj; škóde je 2850 K. Ivani Petek je napravil požar 120 K škóde. Hiša s pohištvo in žitom je zgorela Marjeti Klun, ki ima 3200 K škóde. Simonu Gorše je zgorela hiša, več gospodarskih poslopjij, orodja in ima škóde 13.020 K. Ivani Benčina je zgorela hiša, gospodarska poslopja, veliko seno in živeža, škóda se je cenila na 7950 kron. Janezu Klun je zgorela hiša, hlev, pohištvo. Škóda znaša 1460 K. Petru Primšarju je povzročil požar 1700 K škóde. Zgorela mu je hiša, živež, pohištvo in svinjak. Janezu Pučelj je zgorela hiša, kovčarnica, orodje 4 vozovi v delu; škóde ima 8200 K. Hiša z gospodarskimi poslopji je zgorela Janezu Petek, ki ima škóde 10.150 K. Zgorela je nadalje hiša s skedenjem Alojziju Škerbecu, ki ima 2185 K škóde. Na pohištvo in živež ima Marija Andolšek 50 kron škóde. Mihi Škrabec je uničil požar hišo, polarnico, gospodarska poslopja. Škóda je 13.950 K. Ana Žurih ima škóde 650 K. Tezezi Burger je uničil požar hišo z gospodarskimi poslopji; škóde ima nad 6000 K.

Danes popoldne se je cenila po občinskem svetu škóda skupno iz orožniškim stražmojstrom. Pohvaliti se mora, ker se je centev tako hitro izvedla. Za občinski zastop stá vodila centev g. župan Franc Češarek in g. požupan Pele. Ribniško županstvo je vložilo tudi prošnjo na deželno vlado in na krajski deželni odbor. Pomoč je pogorelem nujno potrebna, ker nimajo živeža in obleke. Skrhli pogorele tudi, kje naj dobe delavce, da jim hitro zopet zgrade domove in gospodarska poslopja. Obširna pomožna akcija je nujno potrebna.

Usluzen časnik.

Rumunski izvrstni časnik "Romanul" nam je poslal sledeče pismo, že prevedeno v angleščino: "Živim tu s celo svojo družino in vsi smo prav zadovoljni s Trinerjevimi ameriškim zdravilnim grenkim vinom. Moj želodec je bil v tako slabem stanju, da ni mogel ničesar obdržati. Užival sem vaše zdravilo deset dni in potem sem se čutil popolnoma zdravega. Kadar koli se zdaj ne počutim dobro, začnem takoj uživati Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Vam vdani Geo. Lurtz, Haydenville, O." Lepa hvala "Romanulu". Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino je dobro znan pripravek za olajšbo v boleznih želodca in droba, zlasti pri zapeki in njenih zapletljajih in pri slabosti. Cena \$1.00. V lekarnah. Joseph Triner, izdelovalec, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Ljudje, ki delajo na vlačnih prostori, naj bi vedno imeli pri roki Triner's Liniment, da ž njim nadgrnejo telo, brško zapajajo kako otrplost ali bolečine. Cena 25 ali 50c, z vplačano poštnino 35 ali 60c. — Adv.

ob Dunajcu prehiteli. Ruski zdravnik sodi, da do jeseni Rusi ne bodo mogli prodirati. Najbolj Ruse skrbe Hindenburgovi načrti.

Ruski trgovci so jeli bežati iz Galicije, ko so izvedeli o ruskih porazih zadnjih časov. Iz Rusije došli vojaki poročajo, da se rusko prebivalstvo vedno bolj razburja in da preveva vojake edina želja, naj bi se vojska kmalu kotala. Neki častnik ruskega generalnega štaba je izjavil, da so višji ruski častniški krogi popolnoma zmedení in se širi pobotost tudi med častniškimi krogi.

Chi. Tel.: Office 658, Res. 1441R

Uradne ure: 9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m. Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravník

Joliet National Bank Building 4th Floor, Room 405.

JOLIET, ILLINOIS.

CHARLES D. DIBELL

ADVOKAT—LAWYER

Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet

CHICAGO PHONE 245

Kadar imate kaj opraviti s sodišču obrnite se k meni.

Govorimo slovenski jezik.

Kolektujem in trjam vsako vrsto delov. Ali pa se oglašite pri M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.

Na želodcu bolni

Gotovo, da že dolgo iščete olajšbe. Ne dajte se prevarati. Ne poskušajte. Rabite

Severa's

Balsam of Life

(Severo Živiljski Balsam) ter bote kmalu opazili njegove kreplive in tonične kakavosti. Posebno se priporočá pri zdravljenju neprebrave, težke prebave, zapeke, ponavljajoče mrzlice in otrplosti jeter. Okrevanci, stari in slabotni ljudje bodo tudi našli njegovo rabo zelo koristno.

Čitajte, kaj nam je pred kratkim pisala ga. Mart. Pagaš, iz Moquah, Wis.: "Zabvaljajem se vam za Severov Živiljski Balsam. Trpela sem na želodcu, ter sem bila zelo slabotna, ter nisem imela nobene slasti. Porabila sem eno steklenico Severovega Živiljskega Balsama ter so vse te neprijetne lagnile. Prosim objavite moje pismo v časopisih v korist vseh tistih, ki enako trpijo."

Vsi lekarnarji prodajajo Severove Pripravke. Zahtevajte Severove. Ako jih ne morete dobiti v vaši okolščini, naročite jih od nas.

SEVERA'S Medicated Skin Soap

(Severovo Zdravilno Milo)

za vsakdanjo rabo za kopeli, toaletu, britvi in izmivanje las. Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

College of Saint Thomas

SAINT PAUL, MINNESOTA

pod kontrolo in vodstvom nadškofa Irelanda.

CATHOLIC MILITARY COLLEGE

Collegiate Commercial Academic Preparatory

Zdrava duševna in telesna vzgoja.

Sedemsto štirideset dijakov iz štiriindvajsetih držav je bilo tu lanske leto.

Za nadaljna pojasnila in katalog pišite na

Very Rev. H. MOYNIHAN, D. D. President

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebo ali pa pisмено. Vse vloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400.000.00

ROBT. T. KELLY, CHAS. G. FEARCE, bankarji

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Avstrijski Eksminister Schreiner je na zapnem zborovanju zapadno-veških okrajev govoril tudi o bodoči notranji politiki ter rekel, kakor poročila "Tagespost" št. 178: "Es sei klar, dass das Regime in Zukunft deutsch sein muss."

V pokoj stopi preč. g. Francšek Kav. Zorec, župnik v Novi Oselici pri Škofji Loki. Rojen je bil v St. Lovrencu ob Temenici 15. nov. 1854.

Odlikovanja slovenskih častnikov. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo podpold. 17. pp. Hugon Ventoar. Najvišje pohvalno priznanje: Ritmojster 5. tren. div. Josip Vošnjak.

Slovenski častniki so imenovani: za majorja stotnik 5. domobr. p. Josip Svetic; za stotnike: nadporočnik 27. domobr. pp. Ivan Rojnik, Rudolf Ukmarič, Jos. Nežmach, Ernest Majcen, Ivan Orehek, Fran Benkovič 23. domobr. p. Otton Wissiak 26. domobr. p. Z. Nadporočnik: Leon Lindtner 26. domobr. pp. Boguslav pl. Mihalič, Kristijan Pertot, Avgustin Trojanšek, Fran Korent, Stanislav Lavrenčič, Fran Aleš, Fran Rozman; za poročnika pa: Rudolfi Skolar, Maks Abuja, Hugo Schautz, vsi od 17. pp.

Dež. poslanec g. Zurec je poslal vojno dopisnico, ki jo je prejel iz ruskega ujetništva, s sledečim besedilom: "Oče Stember, Kandija, Krain, Oesterreich. — Dragi oče! Pogledite na zemljevid, kako daleč smo mi; ne vemo, kdaj najdemo svoj dom. Tujak je vročina že do 50 st. Cels. Zdravi smo vsi. Pašemo lenobo. Pozdrave vsem Vaši Alojziji Hude, Janez Saje, Jože Zagar, Fr. Strojnj (Ostrog), Johan Kavanik (Vel. Orehek), Rauniker in Radeč, Fajdiga Rudolf (Sodražica), Lorenc Štika (Gracarjevarn), Franc Klon (Ribnica), Anton Koracin (Dol. Kamence), Vincenc Hrovat in Franc Janko iz Uršnih sel in Nace (?). — Datum je 16. maja 1915. Mero Rotte No 28 Transkaspian, Russland."

Po desetih mesecih se je zgledil iz ruskega ujetništva Karol Jeme, doh. v. Zep, župnjak Dob pri Domžalah. Bil je v boju ranjen in ujet.

Nevarna patrona. Ko je prišel 19. junija črnovojni vojak Ivan Cepček, posestnik v Vovčah pri Košanih, je videl otroke igrati se s patrono. Ko jo je hotel izprazniti, da bi odstrani nevarnost, se mu je (dinamitna) patrona vnela, mu odrgala štiri prste na desni roki, njegovoga sina, trolejnega Alojzija pa težko poškodovala po desnem očesu in ga obžgala po obrazu.

Za aprovizacijo mesta Ljubljane je sklenil odsek poskrbeti pravočasno poravnano za mesto, da ne bo preveliko pomanjkanje prihodnjemu zimo. — Slednja mestna reži dobiva sedaj določeno podporo v živih mestu v denarju, ki poprej večkrat ni dosegel svojega namena.

Prekrba sladkorja za Ljubljano. Aprovizacijski odsek je sklenil, obrniti se na c. kr. trgovskemu ministru s prošnjo, da omogoči nakup večje mne sladkorja direktno od rafinerij. Tudi se bo skušalo pridobiti za Ljubljano večjo množino eksportnega sladkorja iz Trsta.

Bodoča aprovizacija Ljubljane z žitom in moko. Aprovizacijski odsek občinskega sveta ljubljanskega je sklenil, ni skleniti vse potrebno, da se bo skrbelo v jeseni ljubljansko mesto predalovno tako, da ne bo pritožb ni glede kakovosti, niti glede cen blaga.

Iz seznama izgub št. 200. Poročnik Borri Franc, 5. dom. p., 2. stot., top. p., 3. bat., Ljubljana, ranjen; nadporočnik Perles Ivan, 27. pp., 11. stot., Ljubljana, ranjen.

Nadporočnikom pri 2. bos. hercegovač. polku je imenovan poročnik v obdobju nekdanjega etapnega poveljstva na italijanskem bojišču. V francosko ujetništvo je prišel Anton Marolt iz velikoklaškega okraja, ki se mu slabo. Pravi, da je tam skupaj z nekaj kranjsko-dragonci, ki so prišli v Belgiji.

Iz ruskega ujetništva je pisal Jon Muren iz Vel. Lipovce pri Ajdovcu

ki je nekje v Srednji Aziji. — Janez Koprivnik, doma iz Vel. Vrha pri Litiji je naznanil svoji ženi, da je ujetnik na Ruskem. — Iz Barnaula ob reki Ob v Sibiriji je pisal 27. maja 1915 Franc Mramor svojim staršem v Ma. Lašce. Od začetka vojske ni bilo glasu o njem. — Jožef Vidmar je zdaj med ujetniki v Petrovavlovsk-u, Akmalinska oblast v Sibiriji, je še zdrav, kakor poročila materi dne 20. aprila. — Uradno so obveščeni domači, da je Franc Gros iz Dol. Straže ujet. Od Lukeževa ni bilo o njem nobenega glasu. Istotako tudi, da je Jožef Zupancič, dragonec, s Pogore, občina Prečina, ujet na sv. Rešnjava Telesa dan.

Iz ruskega ujetništva se je 4. julija oglasil Fran Petrič z Jesenic na Dolenjskem. Biva v guberniji Akmirinsk. — Umrli je v ruskem ujetništvu Martin Práh, posestnikov sin iz Koritne pri Vel. Dolini. Mihael Požgaj, posestnikov sin v Zgornji Ribnici, je bil ranjen v Galiciji ter se zdravi v neki ogrski bolnici. — Ranjen je tudi Jožef Gajski iz Ponikve pri Vel. Dolini. — Korporal Janez Lutar, posestnik, Irčavas, 17. pp., je ujet na Ruskem. — Oglasil se je Anton Repovž, posestnik z Božakovega, ki je pisal svoji ženi, da sta z njim tudi Franc Pezdirc in Anton Guštin, oba iz Drašič pri Metliki. — Oglasil se je Janez Vidmar od sv. Helene, o katerem ni bilo že 8 mesecev nobenega glasu. On piše iz Sečobelo pri Taškentu v Turkestanu, da je bil v Przemyslu ujet in da je zdrav.

Vojaške vesti. Padel je 17. junija na severnem bojišču Jožef Tomšič iz Srobotnika pri Vel. Laščah. Bil je priden in priljubljen mladenič. — Od 7. lov. bat. so padli: Alojzij Umek, roj. l. 1896, iz Mokronoga. Jožef Kočvar, roj. l. 1893 iz Ambrusa. Ivan Levstik, roj. l. 1882 iz Turjaka. Franc Novak, roj. l. 1896, iz Bele cerkve.

Prekrba Novegamesta z mlekom. V zadnjem času je nastalo občutno pomanjkanje mleka in nevarnost je bila, da bi mlekarina na Grmu morala sploh ustaviti dobavljanje potrebnega mleka iz Prečne. Stranke so se izrekle, da ga pri sedanjih odnosih ne morejo več za prejšnjo ceno nositi. Ker bi bilo Novomestu z našraščajočim pomanjkanjem mleka hudo prizadeto, mnogo hujše, kakor če se cena pri litru vzdigne za 4 vinarje, se je mlekarina na Grmu odločila za poviždno ceno za 4 vinarje pri litru mleka, ker so se stroški za pridelovanje mleka in za kravljenje v rešnici povečali, odkar se je tekoma vojne vse porazilo.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Anton Zeiran iz Gotne vasi, ki se nahaja v Taškentu, srednja ruska Azija. Z njim je tudi več Slovencev, katerih imen pa ni naznanil.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Franc Smajdek; poslal je svojim staršem v Regerič vas pri Šmihelu dopisnico, ki je bila pisana že 14. aprila. Piše, da se nahaja v šigoljski zalogi piva v Saricinu ob reki Volgi kot ruski ujetnik, da je še zdrav in da vse do malep pe pozdruvalja. Ker je dopisnica pisana s svinčnikom, jo je že težko čitati in se gubernija sploh ne more več dognati; najbrže bo to: "Sadatowska gubernija".

Vojaške vesti. Martin Planinšek, posestnikov sin iz Dol. Kamence, obč. Prečina, se pogreša že od 16. maja. Domesna se, da je ujet. — Miha Sladek iz Smolenjevasi je junaska smrti umrl na sev. bojišču dne 28. junija, kakor je bil njegov oče od vojaškega poveljstva brzojavno obveščeno. — Janez Pauček, posestnik iz Ceglence, je stizil od začetka mobilizacije kot vojni otrok na italijanski meji, a je dobil tak revmatizem, da leži bolan v bolnici na Zidanem mostu. — Črnovojniški desetinik Ivan Robas iz Kandije se je vrnil ranjen z južnega bojišča in se zdravi v bolnici pri usmiljenih bratih v Kandiji.

Iz Adlešič 28. jun. Minuli teden sta se oglasila zopet 2 naša župljana-vojaka iz ruskega ujetništva. V soboto je dobil vojno dopisnico Miko Vranešič, posestnik iz Gorenjec h. št. 2, po kateri mu sporoča njegov sin Ivan, da je v ruskem ujetništvu in sicer v mestu Zaverzena, v guberniji Tomsk v Sibiriji. Ker mu je bil pisal zadnje pismo še 5. avg. lanek leta in sicer iz Gorice, potem pa nič več, smo vsi mislili, da je v vojski gotovo padel. — Isti dan pa je prejela pismo od svojega moža Jož. Vlašiča, posestnika iz Dolenjec h. št. 9, tudi njegova žena, kateri naznanja, da je tudi on v ruskem ujetništvu. Ni pa pisal nič, kaj se nahaja in kdaj je bil ujet. — Zadnji čas smo imeli pri nas že nekoliko suše, ker že dolgo nismo dobili izdatnega dežja. Turšiča, ki kaže letos izredno lepo, se je začela na nekaterih

Poslanec dr. Benkovič, ki se nahaja že na italijanskem bojišču, piše svojemu prijatelju: Dragi! Sem že dva

dni na novem cilju ..... od laške meje ..... v svežem gorskem zraku ob železnici. Uživem sem se že v to cigansko življenje in se navadil skrajne skromnosti. Po noči in po dnevi govorim topovi, s ribov se krasno vidim učinek. Večraj sem bil prav v bližini ..... Iskrene pozdrave!

Zvonovi. "Marburger Zeitung" pravi, da so na Slovenskem Štajerskem darovali zvonove dosedaj samo protestanti v Celju in št. Ilju ter baron Twickel v Mariboru. Mi konstatiramo, da so tudi katoliške cerkve darovale zvonove in jih bodo bodoče dni še več, toda tega ne bodo objavile v "M. Z."

Popravki k seznamom izgub. Novak Ivan 11, 29. črnovoj. maršbat., 3. stot., Pirce, ujet; je bil svojedobno označen za mrtvega. — Kadernac Narcis, 47. pp., Gorica, ujet; je bil svojedobno označen za mrtvega. — Ostovesnik namesto Osterversnik Mihael, 47. pp., ranjen in ujet; je bil svojedobno označen za mrtvega. — Pernitz Albert, 47. pp., ujet; je bil označen za ranjenega. — Szvagej namesto Svaželj Alojzij, 47. pp., 1. stot., št. Danicel, ujet; je bil svojedobno označen za mrtvega. — Rutar Ivan, 97. pp., 3. nad. stot., iz Tolmina, ujet; je bil svojedobno označen za ranjenega. — Gruden Ludvik, 97. pp., 2. nad. stot., ujet. — Krajs namesto Krois Ferdinand, 97. pp., 1. stot., ujet. — Krapež Anton, 97. pp., 3. nad. stot., Dol. Otlica, ujet. — Sladonja Martin, 97. pp., 3. nad. stot., Pulj, ujet.

Odlikovanja. Vitezki križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo je dobil generalni major Božidar Bekič. Red železne krone 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil polkovnik 61. pp. Gustav Globočnik. Duhovniški zaslužni križec 2. vrste na belorodnem traku je dobil vojni kurat 7. pp. Marko Sagaj in vojni kurat vojne bolnice št. 9-3 Ivan Cegnar.

Novomaašniki. K zadnjemu izkazu pridenemo se nastopne gg. iz Dolenjskega: Franc Jaklič iz Sv. Gregorja, Janez Pacelj iz Ribnice, Anton Selan iz Sostrega, Henrik Wittine iz Koprivnika na Kočevskem, Alojzij Lesar iz Sodražice, Janez Zupančič iz Lipovega.

Patent za domačo iznajdbo, za vplivanje in izdelovanje sveč po novem praktičnem načinu, je podelil c. kr. patentni urad na Dunaju g. Matkot-u Malović-u, umetnemu mizarскому mojstru in posestniku v Novem mestu. Z novo iznajdbo je zagotovljen najboljši uspeh na tem polju že zaraditve, ker se zamorejo vse sveče lepo in enakomerno ter z precizno gotovostjo vlivati tako, da odpade vsak izmeček sveče (Ausschussware) in da se doseže s to novo iznajdbo tudi velikopretentno hitrejšo izgotavljanje sveč, kar je po dosedanem dolgočasnem vplivanju zares velikanskega pomena. — S tako novo iznajdbo si je tedaj pridobil vedno marljivo g. Malović velike zaščuge za domačo industrijo.

V Trebnjem so podrli kamenit most, ki pelje čez železnico v "grad", ker se namerava ondi kolodvor razširiti za tir.

Počta Laze, okr. Novo mesto, je opuščena. Nabiralnik je zdaj na Vrhnih selih.

Umrli so v Ljubljani: Mihael Čelešnik, posestnikov sin, pol leta. — Branko Božič, črnovojni 306. sanitetnega oddelka. — Meinhard Takaco, pešec 86. pešpolka. — Pavel Holjeva, pešec 56. črnovojniškega bataljona. — Andrej Wagner, pešec 76. pešpolka. — Katarina Golob, zasebnica, 80 let. — Josip Rover, pešec 76. pešpolka. — Fran Juhas, pešec 101. pešpolka. — Oskar Spiegel, pešec 20. pešpolka.

Umrli je 9. jul. g. Jernej Babič, oficijalni deželne vlade in hišni posestnik, star 60 let.

Smrtna kosa. V Gornjemgradu je umrl dne 9. junija po kratki in mučni bolezni v pokojnem gospod nadčetelj Josip Tičar, doma iz St. Jurja nad Kranjem. Naj počiva v miru. Časten spomin! — Umrli je v tržaški bolnišnici črnovojni Josip Vider, star 37 let, iz Kostabone pri Kopru. — V Predlogu pri Radoljici je umrl oskrbnik g. Tomaž Šusteršič. — V Zaklancu pri Horjulu je umrl dne 18. jun. po dolgi bolezni spoštovani gospodar in daleč naokrog znani vinski trgovec g. Lorenc Škof, p. d. Mrak.

Nesreče. Janez Slanovec tesarski mojster v Žuzemberku, je padel s kozolca, si izvilnil roko in dobil hude poškodbe na glavi. — Franc Levstek, posestnik iz Sodražice, se je onesrečil pri drvarstvu. Hlod mu je odtrgal prst desne noge. — Anton Gačnik, hlapec na Črešnjinah pri Trebelnem, je prišel pod voz ko sta se mu splašila konja. Vlekkel se je pod vozom in tako dobil hude poškodbe na glavi in na nogi. — Janez Hrovat, pos. sin z Brezovice pri St. Jerneju, je padel s konja, nato ga je konj udaril po glavi in ga ranil. — Janez Zevnik, hlapec v Novem mestu, je padel pod voz, ker sta se mu splašila konja. Vlekkel se je tako pod vozom čez most in je utrpel težke poškodbe. Najhujšo rano je dobil na desnem kolku, kjer se mu je celo kost razrgala. — Janez Murn, posestnik v Dolzin, si je izpahnil levo nogo v kolku, ker se je nanj zvrnil voz gnoja. Vsi navedeni onesrečenici se zdravijo v bolnici Usmiljenih bratov.

KOROŠKO.

Iz seznama izgub št. 199. Nadporočnik dr. Miroslav Meingast, 31. črnovoj. pp., 7. stot., Celovec, mrtev (2.-10. 5. 1915).

PRIMORSKO.

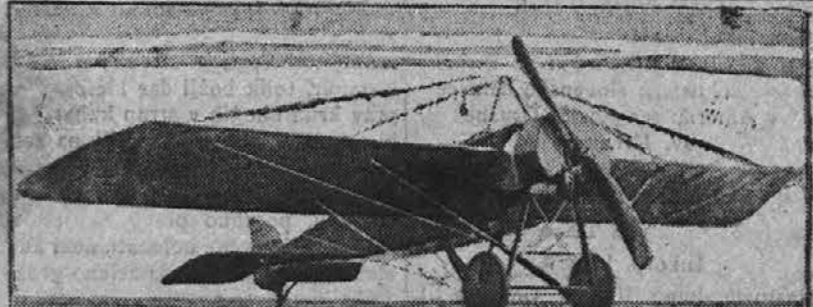
Ceste v tržaški okolici. Ob pravi politično tendenčnih učenih imen v Trstu opozarja "Edinost", da so tudi slovenski okoliči z isto tendenco vsilili tuja imena, ki se jih ni prebivalstvo nikdar in ki se jih še zdaj ne poslužuje. Značilen je posebno tale slučaj: Cesta, ki vodi iz mesta po slovenski zemlji na Prosek in ki jo ljudstvo naziva Prošeško cesto, so prekrstili v "Strada d' Italia".

Smrtna kosa. V Barkovljah je umrl šef znane slovenske stavbeniške trdnice Ivan Martelane. Pokojnik je bil več let tudi mestni svetovalec v Trstu in dež. poslanec. — V goriški bolnišnici je umrl gostilničar Alojzij Stopar iz Trsta.

Iz tolminskega okraja. Vlož. g. Venceslav Bele, vikar v tolminski oko-

ŠTAJARSKO

Poslanec dr. Benkovič, ki se nahaja že na italijanskem bojišču, piše svojemu prijatelju: Dragi! Sem že dva

1-GIANT MILITARY MONOPLANE. 2-JOHN EYRE SLOANE. 3-J. ROBINSON HALL.

NAJVEČJI VOJAŠKI ENOKROVNIK NA SVETU IZDELAN V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Na tej sliki je videti tip največjega vojaškega monoplane ali enokrovnika, ki je bil kdaj izdelan. Izdelali so ga v Garden City, N. Y. Očitna ga je John Eyre Sloane, zet Thomas A. Edisonov. J. Robinson Hall, videti na sliki v zrakoplovski opravi, je glavni ravnatelj zrakoplovstva. Tu naslikani monoplane je zmogel 200 konjskih sil s hitrostjo 100 milj. na uro. Nosi lahko petdeset vnetljivih bomb ter več strojnih pušk. Posadko tvorijo trije možje.

Iz seznama izgub št. 200. Poročnik Borri Franc, 5. dom. p., 2. stot., top. p., 3. bat., Ljubljana, ranjen; nadporočnik Perles Ivan, 27. pp., 11. stot., Ljubljana, ranjen.

ZA Zavarovanje proti požaru, mala in velika posojila pojdite k A. SCHOENSTEDT & CO. 203 Woodruff Bldg. Obala tel. 169 Joliet, Ill. Joliet Steam Dye House Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO. Office and Works, 642-644 Cass Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO. Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vloženi denar obreštuje po

4 1/2 % brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLUČENA. Denar pošiljajte po POŠTI ali kati ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJI PIŠITE, PO KATERI banki dobite Vaš denar.

STRANI OBSEGA 430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojil slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠCINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vskadnanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se poštano državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti noben naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec
Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki tork in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto \$2.00, Za Zdržene države za pol leta \$1.00, Za Evropo na leto \$3.00, Za Evropo za pol leta \$1.50, Za Evropo za četr leta \$1.00

PLAČUJE SE V NAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

22. avg. Nedelja Timotej, muč. 23. " Pondeljek Filip Ben, spozn. 24. " Torek Jarne apost. 25. " Sreda Ludovik, kr. 26. " Četrtek Cefirin, papež. 27. " Petek Sreč Marijino. 28. " Sobota Avguštin.

CERKVENI GOVOR ZA TRINAJSTO NEDELJO PO BINKOŠTIIH.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

O nehvalečnosti.

Nobeden se ni našel, da bi se bil vrnil in Bogu hvalil dal, kakor ta tujec?

Luk. 17, 18.

Strašna je bila nesreča gobovih; zato so od daleč stali in upili. Velika je bila dobrotta ozdravljenja, katero jim je usmiljen Jezus storil. Koliko hvalo so bili svojemu božjemu do- brotniku dolžni! Ali izmed deset jih je bilo devet nehvaležnikov. Milo se je torej nad njimi Jezus potožil, rekoč: Ali jih ni bilo deset itd. Takih nehvaležnikov in nehvaležnih je tudi med nami veliko; kdo ve, če nismo tudi mi? Pomislimo torej gredo in hudo hvalimo nehvaležnosti:

I. do neskončno usmiljenega Boga; II. do usmiljenih, dobrih ljudi.

I.

Dvoje napotje nam je krivo, da pogosto prosimo in molimo, da nas Bog ne usliši; premalo zaupanje poprejšnje nezahvala po prejetih dobrotah. Kdor nima zaupanja, ne žive vere, ni vreden uslišan biti (Jak. 1, 5-6). Zato je vselej Jezus sirotam djāl: "Zaupaj! tvoja vera ti je pomagala." Tako deset gobovih možem. Zaupanje nam vrata odpre, hvaležnost odpre trdi, nehvaležnost zaklene. Tako grdo ne- hvaležni smo:

1. Za časte, pozemeljske dobrote. Kmeti premalo spoznaajo, koliko do- brega od Boga imajo; mislijo, da jim le gnoj in pa delo bogato rodi; od tih njih grdi marni: To in tako smo pri- delali. "Kaj imaš, da nisi prejel" itd. (Kor. 4, 7). Družina preslabo spozna, koliko v svojem stanu dobrega uživa, si službe prebira, iz jedi porate dela, pozabi Boga in dobre ljudi; zato pa tako družino tudi Bog zapusti.

2. Je grda nehvaležnost v besedi, je še hudoobnejša v dejanju. Taki nehvalež- niki so, kateri pred jedjo in po jedi ne molijo. Živina moliti ne zna, človek pa; zato je nehvaležnejši od živine. Kaj bi rekli beraču, kojemu bi lepo postregli, pa bi sit žlico v stran vrigel, in še zahvalil vas ne?

3. Se hudoobnejša nehvaležnost je po- trata božjih darov, jih zametovati, ka- kor prevzetni, izbirljivi ljudje ravnaajo, ali pa pregrešna raba, kakor pijanci

znajo. Pravijo, da krompir po svetu zato gñije, ko ga je družina klela; pa tudi zato, ko so ga toliko v nesrečno žganje pokuhali. Ali je temu tako ali ne, tega ne vem; pa to vem, da je gñih, krompir, tolik božji dar kleti in da ni prav kruh ubogih in strup kuhati. Rajši bi ga po mnogih krajih jedli, pa krom- pirja ni; veliko tisoč jih gladu pomrije. Ljudje so z vinem velikega hudega uganjali, posebno poslednja tri leta; in tudi trsje začne bolehati, neki kužcu plesnovec se ga loti, da zeleno grozdje gñije, in se trte posušijo.

Oh, če ta nadloga v naše vinske kraje pride, bo polovica ljudi moral v druge kraje kruha iskati. Bolj do- bra letina, hušji so ljudje; več ko je vina, več žaljenja božjega. "Ti ne- hvaležno ljudstvo! tako Gospodu vra- čuješ?" (Moz. 36, 6). Nehvaležnost človeka boli, na njo pa tudi Bogu mri- ž. Nje oče je napuh, nje mati pre- vzetnost. Iz napuha in prevzetije vsta- ja nehvaležnost. Iz nehvaležnosti pre- greha, iz pregrehe črna in večna ne- sreča. Nahvaležnik je vsak človek, ki ima zdrave ude, pa delati noče, in kru- ha prosí. Lenoba mu bo ude strla, ko rja železo.

2. Se grša je nehvaležnost za dušne dobrate. Največja dobrota je sveta vera, prava luč Boga spoznati in nje- mu služiti. Kako malo je pa v naših krajih veronauk číslan! Poredni ljud- je ne poslušajo ne pridig, ne kršč. nau- kov, in najdražjih, najimnetnejših skrivnostij celo pozabijo. So, ki nau- ke naše svete vere celo zaničujejo, sovražijo in ohudujejo, naj bi sveto vero zatrli. Oh, nehvaležnost! Kako so stari očaki želeli: "Rosite ga ne- besa" itd. (Iz. 45, 8). Med svoje je prišel, in njegovi ga niso sprejeli (Iv. 1, 11).

3. Druga nezmerna dobrota je pose- čujoča milost božja. Kako nehvalež- ni so, ki po dni, tedne, mesece in leta v smrtinem grehu žive, in sv. zakra- mente zanemarjajo. Takim se bo do- polnilo prerokovanje Jezusovo: "Vam bo kraljestvo božje odvzeto" itd. (Mat. 21, 43). Nehvaležnik človek v hiši, pa tudi Bog v nebesih ne trpi; hvalež- nost Bog želi.

II.

Grda in hudobna je tudi nehvalez- nost do ljudi, do naših dobrotnikov. 1. Do starišev. Koliko mati, oče trpi, da po desetero otrok izredi; vseh desetero pa pogosto očeta in matere ne preredi, da morata kruha prositi. Koliko nehvaležnih otrok starše kol- ne, celo tepe, in po smrti pozabi. Tak- im pa tudi bo, kakor nehvaležnemu sinu Absalomu, kakor izgubljenemu sinu. Nehvaležnost otrok v nebo kriči. 2. Nehvaležnost do duhovske gosposke. Koliko se pridiguje, spovedniki trudijo; ne sme jim biti pot predalec, ne steza pregrda, ne vreme preludo, in koliko jim ne odrinja, kaj jim gre! Koliko jih po krivem obrekuje, tožuje! Kedar bo duhovnika potreba, jih pa ne bo.

3. Nehvaležnost do deželске gosposke. Gosposka je velik božji dar, do- bra, pa tudi hudobna; pravična dobro- ta, krivična pa šiba. Kako malo pa so gosposko preteklo leto obrajali. Kako slabo jo še spoštujemo! Potem se svet meša in moti, punti ustajajo, vojske prihajajo. Gorje ljudstvu, ki gosposko zaničuje, le davek gleda, mi- ra, pravice in redovnosti pa ne vidi, koje gosposka varuje. Bog žuga gosposko pobrati in ljudstvo se bo jeli klati po didvjaško; ne bo gosposke, pa tudi pravice ne bo.

4. Nehvaležnost do znancev, prijateljev in drugih ljudi. Posodi komu, boš si sovražnika naredil; ne bo od- rajtal, ne obrestij plačeval; in če ga tirjaš, se mu zameriš. Pomagaj komu v kako dobro službo, kako hitro te bo spodlezel, in poslednjič te še poznati hotel ne bo. Od hiše njega, ki dobro s hudim vračuje, ne bo nesreča odšla (Prip. 17, 13). Tako je nehvaležnost plačilo sveta, tako svet zna; mi pa ne smemo tako.

Konec. 1. Hvalimo Boga in ne pō- zabimo toliko dobrot vsako jutro, večer (V. Moz. 9, 10-19).

2. Pa tudi križe in težave voljno no- simo, kakor Job rekoč: "Ako smo do- bro prijeli" itd. (Job 2, 10).

3. Sv. Ktirin Sijsenski je Kristus dvo- kro krono poudil; rožnato vse časne sreče, ali pa trnjevo trpljenja, in za- njeno nebeško kraljestvo. Sv. devica je trnjevo poprijela in jo globoko na glavo pritisnila. Tudi trpljenje je bo- žji dar, ako ga le prav obrnemo.

4. Zadovoljni bodimo s tem, kar nam je Bog dal, in pomislimo, da čer-avno smo revni, je še veliko tisoč revnejših od nas. Kdor za maličko hvaležen ni, večjega ne dobi. Le kdor je v malen zvest, njemu se veliko zupata.

5. Radi po Kristusovo dobro stori- mo; pa ne za golo čisto zahvalo, da večne zasluge ne izgubimo. Manjša ko je zahvala, ki nam jo svet da, večje bo naše plačilo v nebesih. Amen.

KALVARIJA PRI PODGORI.

Pod tem naslovom je prinesel "No- vi Čas" članek, ki se v ponatisku v ljubljanskem "Slovenecu" z dne 13. jul. 1. glasi takole: Dan za dnem imamo sedaj priliko gledati na Kalvarijo pri Podgori. Ču-

dovit pogled se nam tukaj nudi. So- vražnik napenja vse svoje sile, da bi to višino zavzel. Tisoče granat se že zarilo v nje greben; marsikdaj smo že mislili, da mora Kalvarija pod stra- šno silo sovražnega ognja razpociti in izginiti v prah in pepel. Ni gotovo več mesta na njenem vrhu, ki bi ne bilo razrito in raztrgano od strelol- laskih topov. Ni gotovo mesta, ki bi ne bilo pokrito s kosi in drobci jekle- nih granat in šrapnelov, ki jih je tukaj v neizmernih množinah sovražnik na- sul. In vendar naša Kalvarija še stoji in še vedno stoji na njej tudi trije kri- ži, od katerih je ta 240 metrov nad morskó gladino se vzdigajoči grič do- bil svoje ime.

Enkrat je bila že Kristusova podob- a s srednjega križa od sovražnega strela strgana na tla. Pa vstal je iz svojega križa Dalmatincev ter vzlic ogñu in dimu in toči šrapnelov nad tleh ležečo podobó vzvel v svoje roke, nesel jo h križu ter jo zopet pripel na prejš- nje mesto. Sam Bog je poveljal njegov čin! Kajti v hipu, ko se je odmaknil od kraja, kjer je Kristusova podoba ležala na tleh in stopil dva ko- raka proti križu, se zarije ogromna granata v zemljo, kjer je pravkar stal, razpoči s strašanskim pokom ter po- krije vse na okrog z zemljo in kame- njem. Dalmatincu se prav ničesar ni zgodilo! Tovarishi so mu častitali k hrabrenmu činu njegove pobožnosti ter občudovali varstvo Božje, ki se je nad njim pokazalo.

Kalvarija stoji! Zidovje, ki bi je Lah! tako radi razurili in dobili v svo- je roke, kljubuje mogočno vsem njih naporom in vsemu njihovemu divjemu ognju. Nephmagljivost pa podajajo temu zidovju junaški sinovi bratske Dalmacije, junaški vojski sploh, ki so tam gori zbrani od vseh delov naše monarhije. Ni ga razločka med njimi! Ena misel preveča vse: Mi se borimo tukaj za prostost, katero nam hoče vzeti Lah in štepati! Mi se borimo proti verolomstvu in nezvestobi, v ka- terih imenu gleda Lah proti nam! Mi se borimo vsi brez izjeme za državo, v kateri imamo vsi svoj dom. Z zdru- ženimi močmi — in vojaki so nepre- magljivi. In oni tvorijo z našo Kal- varijo zid, od katerem si sovražnik razbija glavo in preko katerega ne pojde nikdar do naše Gorice, ki se razprostira v vsi svoji bujni vrtni kra- soti pred njegovimi pohlepni očmi...

Križ pa ki se dviga na gori, je za vojske znak neizčrpnih moči! Tam gori se čutijo varne. Sami pripovedu- jemo, s kakim zaupanjem se sredi gran- tat in šrapnelov iz svojih jarkov ozi- rajo na križ, na Kristusa, ki z razpet- imi rokami blagoslavlja nje in njih napore, ter stoji ob strani onim, katerim so bile zadejane pekoče rane, da jih junaško prenašajo, a tudi onim, ki v službi domovine umirajo in iščejo v Njem s svojimi zadnjimi pogledi mi- lostnega sodnika...

V tem znamenju boš zmagal... Ko gledamo proti jugozapadu od solnč- nem zatonu, tedaj se nam na poseben način križ s Kalvarije približuje: vi- dimo ga v nepopisno lepi zarji zabaja- jočega solnca. In zdi se nam, kakor da bi od tam slišali besede: "Bodite mirni! Ne bojte se! Jaz sem z Va- mi..." In mir lega v naša srca in skalnato prepričanje, da sovražnik ne boje nikdar imel ne naše Gorice, ne naših slovenskih domov in ne naših svetišč, dasi jih sedaj s kruto, barbar- sko roko napada in končuje. Nikdar jih ne boje imel, nikdar! Tako nam križ na Kalvariji govori.

Da, v tem znamenju boš zmagal! To govori križ vsakemu vojaku na gori, pa tudi vsem onim, ki se zadaj za nepremagljivim zidovjem Kalvarije na- hajoja na varnem v mestu. Zato se tukaj za vojske — naše branitelje mo- li, da jih Bog čuva in blagoslavlja po- vsod. Vsi pa naj se zavedamo, ko gledamo iz Gorice neštetokrat tja dol na jugozapadno stran proti Kalvariji, kaj je naša moč. Moč naša je bratska ljubezni, ki nas dela nepregledne in mogočne, nad ljubeznjo pa Kristus na križu, ki trosi na to ljubezni svoj blagoslavl ter jo dela nepremagljivo. Naša moč je ljubezni in Kristus!

K AVSTRIJSKI "RDEČI KNJIGI"

piše "Information": Kdor je od "Rde- če knjige, ki je izšla 12. julija, pričako- val "senzacionalni odkritij", je bil pač nekoliko razočaran. Knjiga na jako uspešen način dopolnjuje ono, kar smo že doslej vedeli, postavlja marsikaj, kar je prinesla italijanska "Zelena knjiga", šele v pravo luč, toda kakor rečeno, nove slike o razvoju ne dobi- mo. O udeležbi Nemčije pri pogaja- njih, posebno v času med odstopom grofa Berchtolda in prvimi dnevi mar- ca, v katerih je dunajski kabinet izja- vil načelno pripravljenost za odstop ozemelj, bi mogle priti objave seveda le z nemške strani, tu nismo upraviče- ni posegati vmes. Da li bi se bili mo- gli vojni izogniti, ako bi bil grof Berchtold iz vsega početka krenil v oni smeri, v kateri se je potem gibal baron Burian, to je vprašanje, ki danes ne spada več v politiko, marveč samo še v zgodovino ali morda v zgo- dovinsko filozofijo. Odgovora nanj seveda nikoli ne bomo dobili. Zdi se nam, da nam nalaga dolžnost pravie- nosti, da ugotovimo, da bivši poslanik pl. Meroy po "Rdeči knjigi" zelo prid- obni. Spozna se, da je iz vsega po- četka skoraj vedno prav videl in izva- jal prave zaključke. Nekam neokus- no, da ne rečemo otročje se nam zdi, če se sedaj v mnogih glaslih vali kriv-

da na italijanski vojni na posamezne osebe. Enkrat naj bi bil kriv general grof Cadorna, potem baron Sonnino, potem zopet kolonialni minister Mar- tini ali poslanik Tittomi. Ali res kdo misli, da so tako velika svetovnozgo- dovinska nasprotstva, kakor so sedaj udarila druga ob drugo, umetno na- rejena po tako majhnih ljudeh? Tako pojmovanje zgodovine se nam zdi ne- koliko naivno. Sicer pa vse, kar je prinesla "Rdeča knjiga", kakor tudi vse kar je prinesla "Zelena knjiga", da- nes takorekoč ni več politika, marveč zgodovina. Politike, tudi one med Avstrijo in Italijo, sedaj ne delajo mi- nistri in poslalniki, marveč generali in admirali, vojaki in mornarji, in ta- ko bo pač še lep čas ostalo.

JAN HUS. Ob 500letnici.

Dne 6. julija je minilo 500 let, od- kar je bil v Konstanci (Kostnici) se- žgan (l. 1415.) češki krivoverec Jan Hus. Češki svobodomislci raznih barv in strank so za to 500letnico priprav- ljali velike prireditve; krona vseh pri- reditev pa naj bi bila velikanska orga- nizirana agitacija za odpad od kato- liške Cerkev. Čudno naključje je ho- tele, da je Husova 500letnica padla v dobo tako velikih svetovnih dogodkov, da ne more zbuditi posebne pozornos- ti. Izpizemembe, ki jih je v svetovni zgodovini povzročil Jan Hus, so malenkostne v primeri s premembami, ki jih bo povzročila sedanja sve- tovarna vojska; krvave husitske vojske so neznatne v primeri s sedanjo sve- tovarno borbo.

Magister Jan Hus je gotovo zelo važen pojav v svetni in cerkveni zgo- dovin. Ne odkuje se sicer po veliki duševni samostojnosti in izvornosti, vendar mu nihče ne more odreka ti moške odločnosti, vztrajnosti in požrtvo- valnosti. Gotovo je imel veliko lepih zmožnosti, s katerimi bi lahko veliko koristil katoliški Cerkvi in svoji do- movini. S svojim nastopom in delo- vanjem je budil speče narodove sile. Toda v svoji slepi trdovratnosti je v svojem narodu zanetil krvav upor pro- ti cerkvenemu in družabnemu redu, povzročil je krvave vojske ter silovito pretrgal kulturno delo velikega češke- ga kralja Karola IV. Gotovo ima mnogo zaslug za češko narodno pro- buditev, za češko kulturo in književ- nost, a gotovo je tudi, da je s svojim silovitim nastopom in s svojo trdo- vratno samoglavnostjo povzročil stra- šne upore in vojske, ki so opustoše- vane češke dežele, uničevale kulturne tradicije ter preprečile mirni kulturni razvoj češkega naroda.

Husovo delovanje in njegova smrt je bila predmet mnogih strastnih na- padov proti katoliški Cerkvi. A po- popolnoma gotovo je, da ga kostniški (konstanski) cerkveni zbor ni obsodil na smrt, ampak obsodil samo njegovo krivoverstvo. Cerkevna oblast je ime- la gotovo več pravice nastopiti proti Husovim zmotam kakor Hus, ko je trdovratno širil verske zmete in stra- stno napadal Cerkev. Tudi najbolj strastni nasprotniki katoliške Cerkev bi morajo priznati pravico do obram- be. Husovi častilci slavijo Husa, ker je tako strastno napadal Cerkev in tako pokazal svojo "svobodno" in "ne- odvisno" stališče. Slavijo ga torej v imenu svobode, a hkrati katoličanom in katoliški Cerkvi odrekajo svobodo obrambe. V imenu "svobode" bi radi usužnjili katoliško Cerkev.

Pa še neka druga velika nedosled- nost se skriva v vrstah Husovih ča- stilcev. Husa so hoteli proslaviti v imenu "Svobodne misli", v imenu bo- ja ne samo proti katoliški veri, ampak v imenu boja proti krščanstvu in veri sploh. Toda Hus ni bil zastopnik brez- verstva ali svobodne misli, ampak ver- ski fanatik kakor jih zgodovina malo pozna. Das se je boril proti Cerkvi, bi se vendarle branil takih zaveznikov, kakršni so njegovi sedanji častilci, ki kot brezverci zametajo Husove ver- ske nauke in zmete.

Za češki narod je gotovo velika sre- ča, da je sedanja svetovna vojska pre- prečila hrupno proslavo Husove 500- letnice. Svetovna vojska je češki narod in sosedne narode obvarovala strastnega protiverskega in protikul- turnega boja, ki bi se bil vršil pod pla- ščem Husove proslave. Češki narod je vsaj začasno obvarovan opustoše- nja in razdora, ki bi ga bila povzročila agitacija nedoslednih Husovih ča- stilcev. Hus je obvarovan čudnih ne- doslednih častilcev, ki bi bili še bolj omadeževali in poteptali njegov spo- min. Svetovna vojska bo morebiti pripomogla, da bo mogoče Husovo delo bolj nepristransko presoati. — "Slovenec"

GOVORICE O MIRU.

Petrograjska brzojavna agencija je, kakor beleži "Koelnische Zeitung", nedavno priobčila sledeče poročilo: Namesto vzklikov razuzdanega vesel- ja po osvoboditvi Lvova prihajajo z obale Sprevre na obalo Neve smešni glasovi o domnevem mirovnem raz- položenju v Petrogradu. To dejstvo utrjuje v Petrogradu prepričanje, da uspehi sovražnikov v Galiciji niso nič drugega nego Pyrrhova zmaga. Iz- misljotin "severnega" ali Bjoernson- ovega urada, ki tukaj izzivajo orjaški smeh, bi ne trebalo niti omenjati, to- da biti moramo na stališču, da bi morda bile v stanu, v nekih deželah vzbu- diti gotove dvome. Najbolj smešna

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)
Predsednik: Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik: G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik: Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.
Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

GREGORČIČEVO PROROŠKO PESEM O "SOČI"

med komičnimi je tista vest o domnevni dogovori glade miru, ki ta so se vodili v kadetski stranki. Še nikdar, odkar je vojna, ni rusko časopiše sploh vprašanja o miru niti ome- nijo, in sicer iz docela razumljivega razloga, ker v Rusiji ni nikogar, ki bi le pomislil na mir. V nemških vodil- nih krogih bi končno vendar morali priti do prepričanja, da ni nobenega dvoma, da se bo vojna za entento u- godno končala ter da niti Francija, niti Anglija, vsekakor pa Rusija niti ne pomisli na to, da bi sklenila tak mir, ki bi bil Nemčiji v korist. Ven- dar pa se ne da oporekati, da so se v Petrogradu vršila zborovanja, — toda na njih se ni razpravljalo o miru, mar- več o sredstvih za nadaljevanje vojne. To kar nemške agencije blebetajo, ne spremeni ničesar na dejstva, da bi v Rusiji nihče ne pristal na dogovore o miru, marveč je resnica, da v Rusiji odmevajo vojne trombe od Vzhod- nega morja tje do vzhodne Azije. V Rusiji vsakdo ve, da gre Nemčija s ta- kimi uspehi, kakor jih sedaj zaznamu- je v Galiciji, naravnost v propad. "Koelnische Zeitung" temu pristav- lja: O ruskih prizadevanjih za mir slišimo mi tu na Nemškem sedaj pri- krat po tej izjavi Petrograjske agen- ture. Toda vsekakor je ta izjava ko- ristna, da morejo iz nje nemški soci- alisti jasno spoznati, kako je z razpo- loženjem za mir na Ruskem. Niti na Francoskem ni našlo prizadevanje socialistov protilyubezni. Kakor nam brzojavljajo, se trudi Jean Herbertte v "Echu de Paris" rešiti uganko, zakaj da nemška vlada dovoljuje, da se po svetu razširja miru naklonjeno razpo- loženje nemških socialistov. Vlada — tako meni Jean Herbertte — dopušča, da socialisti tako govore, v nadi, da bo to večeno z uspehom. Nemško ce- sarstvo je dospelo do meje svojih rez- erv, to izhaja jasno iz statistike. Sed- aj je nemška vlada vrгла trnek v ino- zemstvu, in sicer v nadi, da bodo an- gleški in nemški socialisti rajši zagra- bili za to vabo, kakor da bi se še dalje bavili s fabrikacijo granat. "Koelnis- che Zeitung" se ne zdi vredno, da bi na te fantazije kaj pripomnila.

priobčujejo tudi vsi starokrajški hrva- škí listi. "Hrvatski List" v Pulju pri- stavlja: Kar je pesnik proroški izrekel, se je v resnici dogodilo. Na Soči grme vo- pivi in njena voda rdeči od krvi, se- veda samo sovražne. Kakor nam poro- čijo poročila, so bili vsi požukusi iz- rlijanov, da bi prekoračili Sočo pri Tr- binu in Plavah hrabro odbiti od naš- čet. In skoro da kaže tako kakor da bi Bog hotel izpopolniti tudi zadnji molitev slovenskega pesnika: italijan- ska poročila prinašajo grenke pričelo o slabem vremenu, o čestih poplavah deroče reke, ki da ovirajo vse njine- ve operacije — pri Ronkih in Trbi- ni je po modrih odredbah vojne uprave vse prostrano področje ustja Agro Tr- žič poplavljeno po vodi iz Soče, tako- da je verolomni sovražnik naletel na skoro nepremagljive zapreke. In ko se naša srca nahajajo v pri- čakovanju, da naše hrabre čete tam na Soči preprečijo prehod sovražne pro- moči, pa se moremo tudi spomniti na še mladočne in močne alpske reke ter vzklíkni naši vojski: Ter tuje, zemlje-lačne, vstopi! Na duo razpenjenih valov!

Od slovenskih mej.

Iz Trbiža se poroča: V Kanalski dolini so, kakor znano, od začevanja vojske prebivalstvo izpraznilo. Ljudje se do zdaj v njo še niso upali, marveč so tudi oni izpraznili Pontebal- de in omejujejo na obdobjejevanje Kri- nalske doline. Strelivo sicer zelo tr- tijo, a vojaškega uspeha to pokanje ni nobenega. Prebivalstvo se po- časi vrača nazaj v tiste kraje, ki se nahajajo v manjši nevarnosti, celo živino gonijo nazaj v hleve. Topov- sicer grme ponoči in podnevi, a v do- lini hodijo kmetje na polje, kakor da je najbolj mirno. Odkar namreč v- jo ljudi naše obrambne priprave, ni- ni več ne boje in zaupajo v popolno našo zmago.

THOMAS A. EDISON SECRETARY DANIELS PHOTO BY AMERICAN PRESS ASSOCIATION

PRIHODNJO VOJNO BODO BOJEVALI STROJI IN MOŽGANI. PRAVI DANIELS.

Po nekem posvetu med Josephus Danielsom, pomorskim tajnikom, in Thomas A. Edisonom, največjim iznajditeljem in deželi, ki načeluje novemu pomorskemu odseku za iznajdbe in razvoj, v katerem je tudi Jugoslovan Nikola Tesla, je g. Daniels rekel: "Našo prihodnjo vojno bodo bojevali stroji in možgani. Pravijo, da imamo na milijone možkih in spretnih denarja. Potrebujemo pa več nego to. Potrebujemo stroje in spretnost. Mobilizirati moramo možgane, mobilizirati velemo. Pripraviti se moramo zunanstveno za vojno." Ta slika g. Edisona in g. Danielsa je bila poročila na konferenci v g. Edisonovem domu.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

VZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 20. novembra 1914 Inkor. v drž. Ill. 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill. Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill. Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill. 3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill. 3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasiło: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tožadnevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

- Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
za izgubo ene roke nad zastepjem vsoto \$100.00;
za izgubo obeh rok nad zastepjem vsoto \$250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;

za zlomljeno hrbtnico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepicu (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse članice(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačuje Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Table with columns: Razred, Starost, Asesment, Razred, Starost, Asesment. It lists age groups from 16-20 to 50-55 with corresponding assessment amounts.

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

PRISTOPILO ČLANI(ICE).

K. društvu št. 1, Joliet, Ill.: Josip Mance, Katarina Turk. K. društvu št. 8, Rockdale, Ill.: Valentin Fajnik Jr., Louis Piskur Jr., Stanislav Dernule, John Bukovec, Božo Stankov, Michael Batozich, Josip Žizek, Frank Oliver.

Rockdale, Ill., 17. avg. — Čast nam je javiti slavnemu občinstvu in splohi celj javnosti, ki se zanima za D. S. D. in njeno podrejena društva, da naše mlado društvo sv. Družine št. 8 D. S. D. se zdaj jako lepo napreduje, da smo vsi zadovoljni, posebno naši mladi fanti, ki pribirajo v društvo svoje sovratnike.

Naše društvo želja je, da bo po vzgledu društva sv. Družine št. 1, v Jolietu, naše društvo tudi prekosilo vsa druga društva v številu članstva in kasneje tudi glede finančne moči. V odbor za to leto so izvoljeni sledeči sodratje: Albert Lesh, predsednik,

Michael Batuzich, podpredsednik, Valent Fajnik Jr., tajnik, Louis Piskur, zapisnikar, Valent Fajnik Sr., blagajnik, John Bukovec, Matt Saršon in Stanislav Dernule, nadzorniki, Anton Sergio, bolniški odbornik.

Naše društvo je sklenilo že v prejšnji seji, da bo dajalo \$1 na dan podpore, razum nedej, in sicer za 50c mesečine. Zavaruje se vsakdo lahko za \$250.00 ali \$500.00 pri Družbi.

Vsako, ki želi pristopiti v naše društvo sv. Družine v Rockdalu, se naj oglaš ali pri predsedniku ali tajniku. Sprejet bo takoj, ko ga potrdi zdravnik. Pristopnina v društvo je zdaj brezplačna.

Nadejajoči se, da bodo rojaki in rojakinje v Rockdalu v obilnem številu pristopali v to naše društvo, se jim za zaupanje in sodelovanje že vnaprej zahvaljujemo.

Pozdrav vsem članom in članicam, kakor tudi celim društvom D. S. D., ostajamo z bratskimi pozdravi Albert Lesh, predsednik, Louis Piskur, 2. tajnik.

SVETA GORA.

Kako je tam gori s svetiščem? To vprašanje mi je bilo v srcu. Nemir in zoper nemir me je spreletaval, čim bolj sem korakal naprej. Kakor da bi hotel hudo mrzlico, tako se mi je zdelo. Hotel sem svoje misli zbrati in pričel s prijateljem, s katerim sem se podal na pot, razgovor, a že po prvih stavkih so bile moje misli takoj na Sveti Gori. Kar tresel sem se razburjenosti. Slisal sem tu in tam, da je svetiščem mnogo trpelo, da je porušeno in opustošeno, a nisem hotel vsega verjeti, ker sem vedel da ljudje tako radi pretiravajo, kar vidijo ali izkusijo. Vrh tega ne opazi iz Gorice s prostim očesom nicesar takega na svetišču, kar bi te moralo vznemirjati. A vendar sem bil razburjen.

Pot naju je vodila iz posebnih razlogov preko severno-vzhodnega pobočja na vrh. Bila je navadna kozja steza, po kateri sem šel sedaj čez skale, sedaj čez travo, sedaj skozi grmovje in gozd. Čim bolj sva se bližala vrhu,

tem bolj so se kazali pojavi laškega dela. Ogromne jame na levi strani steze, potem na desni, potem v stezi sami, ki je bila prekinjena in razruvna popolnoma. Velika debela so ležala na tleh prelomljena ali s koreninami izravana. To je bilo delo granat, katerih kosci so ležali vseprek tu pa tam. Solnce je pripekalo, a njegove vročine nisva čutila. Najine misli in najini občutki so bili le pri vprašanju: Kako je s svetiščem?

Prišla sva na vrh. Groblja nama je zastavila pot. Počitka nisva iskala. Šla sva takoj dalje, da bi videla kako je s svetiščem. Glavna vrata niso bila dostopna. Stranska tudi ne. Ostala je še ena pot: skozi samostan v cerkev.

Samostan! Prišel sem gledati razdejanje na lastne oči. To ni več samostan, to je groblja, to so razvaline. Strelje in podstrešja ni več; ni več drugega nadstropja; razbito je prvo nadstropje in podrtija gre na mnogih straneh globoko do tal. Le goli zidovi štrle proti nebu, med njimi pa tramovi, razbita okna, sobna oprava,

vse pomešano s stenskim ometom, z opeko in kameni in kamenjem. Stena na južni strani kažejo ogromne luknje. Tu so udarjale granate ter povzročale odprtine in razpoke v zidovih. Kjer so kaka vrata, so več ali manj odprta. Zračni pritisk je tolik, ko granate razpočijo, da gre vse v bližini s svojega se tako trdnega mesta. Stopnice, ki vodijo iz pritličja, so deloma popolnoma razrušene, ker je ob zid v njih neposrednem sosedstvu padla granata. Treba biti zelo oprezen, ko greš nazgor; le malo bolj trd korak in stopnice se zrušijo. Prostorji in pritličju, kjer so bila v samostanu drugače prenočišča za romarje, niso deloma nič drugega kot podrtija. Vidi se, da so granate s svojo neizmerno silo udarjale na nekaterih mestih preko celega poslopja do podzemlja na severni strani, kjer so se zdrobile. Tu se poznajo tudi sledovi požara.

Bil je kresni večer pred sv. Ivanom Krstnikom, ko se je tu gori tako grozno pričel valiti proti nebu ogromen stebel črnosivega oblaka-dima. Ljudje po Grgarju in po Gorah, Solkanu in drugod so jokali, ko so ga zagledali. Bil je ta jok še nekaj bolj pretresujočega, kakor pogled na Sveto Goro. Kakor da bi sovražnik pred našimi očmi srce trgali iz prs ljubljene bitja, tako je bilo vsem, ki so tedaj gledali na Sveto Goro. Pomagati pa niso mogli. Plameni so švigali iz globokega dima, ki se je kakor druga gora vzdigoval nad svetiščem, visoko v mrak in temno noč, edini plameni na Goriškem kresno noč. Daleč povsod so oznanjali nesrečo, ki je s svetiščem zadela celo ljudstvo. Turka so javljali nekdanj kresovi po gorah; tudi plameni na Sveti Gori je javljala Turka, ki nas tolovajsko napada in nam končuje naše svetišče. Roke so stiskali ljudje, polni svetega srda nad Lahom, in eno željo so imeli vsi, naj bi Bog uničil vse njegovo prizadevanje in vse načrte njegove razbil.

Hotel sem poiskati vsem znan dohod iz drugega nadstropja v zakristijo in cerkev. Toda v drugo nadstropje ni bilo mogoče priti. Stopnice so ena sama groblja. Dohod sam proti zakristiji je pa po požaru uničen. Po lestvi, ki je bila tam v prvem nadstropju naslonjena, sva počasi splezala gor, kjer so bile nekdanj stopnice. Gori sva se prišla za držaje, ozgane in deloma izpremenjene v oglje, te oprezno prišla skozi odprta vrata v zakristijo in cerkev.

Manjka mi besed, da bi izrazil, kar sem tedaj občutil. Razburjenje, ki me je prej morilo, me je nehalo tedaj. A iz kamna bi moralo biti srce, ki bi v cerkvi ne zaplakalo. Nisem hotel vsega verjeti, kar so ljudje pripovedovali, zato je bila slika toliko bolj strašna, ki sem jo tam gori dobil; bolel me je toliko bolj pekoča, ki se me je tedaj polastila.

Med razvalinami svetišča...

Streha srednje ladje je razbita. Neizmerna groblja je po tleh: tramovi, deske, opeka, kamenje, omet, vse drugo z drugim pomešano. Skozi razbito in padlo streho je lil dež na tla. Pri obhajlnem oltarju sredi cerkve vse polno grušča, ki pokriva oltarno mizo in prostor okrog oltarja. Tabernakel zganjen in odprt; vrata k oltarju porušena; oltarni prt preko oltarja na tleh. Ogromna sovražna granata je priletela ravno v streho nad klopmi pred prezbiterijem in vrgla ob tla vse, kar je dosegla; klopi spodaj deloma razbite, deloma pokrite z gruščem. Slika, ki nam je gori visoko predstavljala prikazen blažene Device Marije, je zrušena. Samo pastirico Ursulo vidiš še, ki kleči in gleda naprej, od koder ji prihajajo besede nasproti: "Idi, reci ljudstvu, naj mi tukaj liho zida in me prositi milosti..."

Druga ogromna granata je priletela v južno-zapadni kot cerkve. Vse je porušeno: hodnik iz cerkve na kor, oratorij, orglje. Na tleh leži steklena pregraja pri nekdanjem oratoriju. Oltar sv. Križa pod korom pa je še popolnoma cel, samo nad njim zija odprtina v stropu navzdol.

Zopet druga granata je predrla steno, na kateri se nahaja velika slika sv. Treh kraljev, ki prinašajo darove božjemu Detetu. Slika je predeta; njej nasproti na drugi strani se nahajajo velika slika rojstva Gospodovega je preporna večjih in manjših lukenj, ki so jih povzročili različni drobiči granat.

Strehe stranskih ladij so še na svojem mestu, dasi sem pa tja razpokane; toda pretrese so se že bile ob padcu granat tako, da so podstavni tramovi, na katerih počivajo glavni s streho, skoraj brez izjeme zginiti. Zdi se, da se ima vse porušiti, kakor hitro bi udarila kaka nova granata. Spovednice povsod več ali manj pokvarjene, nekatere kar razbite. Le malo slik križevega pota je še nepokvarjenih; nekaterim so okviri uničeni, druge visijo na pol na zidovih, zopet drugim so slike same pobite. Tudi oltarji so trpeli, posebno oni na evangelijski strani pred prezbiterijem. Mirno pa sta še stala nad svojima oltarjema kipa sv. Frančiška Asiškega in sv. Antona Padovanskega. — Oltarček pod sv. Antonem je bil že raznešen, po tleh so ležali različni kosci njegovi in cvetlice, sv. Anton pa je mirno stal v višini z božjim Detetom v naročju. Nepoškodovan je bil tudi kip blažene Device Marije ob vhodu v zakristijo. Z lilijo v roki kraljuje še vedno na svojem mestu; tu gleda polna miline na nas, kot bi hotela reči: "Zaupaj-

te Gospod vas ne zapusti!" Na naspotni strani pa kip presveteга Srca Jezusovega popolnoma zdrobljen. Njegov mesto je prazno, na tleh pa leže pomešani večji in manjši drobiči granat s kosci nekdanjega prelepega kipa. Odprto nebo zre s srednje ladje na nas. Tla so vsa mokra od dežja, ki je padal pred kratkim v cerkev.

Kakor da bi gledal na puščavo, tako se ti zdi, če se obrneš izpred glavne oltarja proti glavnim vratom po cerkvi. Povsod rusevine, prah, nered, razdejanje. Nepopisno tožen pogled.

Prezbiterij z glavnim oltarjem je popolnoma nepoškodovan. Samo na mestu, kjer je drugače stala milostna podoba Matere božje, vidiš od vrha navzdol raztrgano sliko blažene Device Marije, ki je drugače prejšnjo zakrivala. Kos granate ali kak kamen od nje zagnan je z vso silo priletel na to mesto in uničil, kar je mogel doseči. Milostne podobne pa ni dosegel več, ker se že dayno nahaja na varnem prostoru pri oo. frančiškanih v Ljubljani.

Kapelica sv. Mihaela, kjer je grob kardinala Missie, je nepoškodovana. Vse drugače pa je v zakristiji na drugi strani. Semkaj je priletela granata v steno na južni strani pri oknu ter povzročila veliko podrtijo, katere ostanki so raztreseni po vsem podu. Stekla pri zaobljenih slikah so se od zračnega pritiska mnogokrat razbila. Isto vidimo tudi v nekdanjem oratoriju za daj za glavnim oltarjem. Ondi je udarila granata v kot na južnostočni strani, vrgla kip Pija VI. na tla, ki pa izvzemši levo roko ni prav nič poškodovan. Še vedno drži listino, ki nas spominja onih časov, ko se je svetogorska cerkev iznova veličastno sezidala po svojem prvem razdejanju pred približno 130 leti. Prišlo je sedaj drugo razdejanje nad njo. A prepričani smo, da bo de cerkev iz njega še lepša vstala, kakor je bila poprej.

Pročelje je razen zgornjega roba na desni strani popolnoma celo. Še vedno kraljuje preblazena Devica Marija na svojem mestu nad glavnimi vrati. Zvonik ima sredi svoje zapadne strani ogromno rano. Zidovje je krog nje kar vzhočeno. Zvonovi stoje popolnoma nepremakljivo, ker so se zleknili iz svojih tečajev. Morda še ena granata, naperjena zlobno proti zvoniku — in zvonika ne bo več. ('Novi Čas')

Od pričetka vojske

poizkušajo Italijani prodreti pri Ploekenu in Naborjetu. Italijani so žrtvovali do 15. jul. 2500 moč, ne da bi se na Krnu mogli približati našim postojankam. Artiljerijski ogenj traja na koroški meji neprestano. Pri utrdbi Hensel deluje naša artiljerija skoro neprenehoma. V tej v prelazu Naborjet ležeči utrdbi je vladalo nedavno veliko veselje. Popoldne ob 4. uri 30 minut so zadoneli navdušeni vzkliki, potem ko je bila od Italijanov brez vsakega uspeha izstreljena tisoča granata. Izstreljene italijanske krogle veliko več stanejo, kot je pa stala naprava utrdb.

Tako se govori!

"Slovenec" je v številki dne 10. julija zapisal ob koncu uvodnika sledeče besede, ki so vredne, da jih ponatisnemo: "Narod (namreč italijanski), iz katerega je izšel morilec naše ljubljene cesarice Elizabete, narod, ki je svojega lastnega kralja umoril, narod, ki je našega častiljivega viteškega vladarja v najhujši stiski ne le zapustil, ampak ga kakor Judež Iškarijot svojega Gospoda izdal in prodal sovražnikom, narod, ki svetega očeta v Rimu dži kakor ujetnika in mu dan na dan dela najhujše krivice, ta narod bo dobil od našega poštenega in hrabrega ljudstva tak odgovor, da si bo za vedno premislil, segati s svojimi mačimi krepilji po naših avstrijskih slovenskih krajih, po naši mili avstrijski domovini."

Slava jim!

Dalmatinski vojakom namreč, ki tudi branijo našo domovino proti Italijanom. Pa ti vrli naši bratje so res izborni vojsčaki. Samo odlomek iz nekega pisma ponatisnemo v dokaz: "...Da, ti stoji na braniku! ni čujavo čast domovine. Taki zaslužijo vsakogar ljubezen in spoštovanje. Kljub vsemu trpljenju so vendar zadovoljni. Vidi se moč vere. "Ne daj Bog, da bi izgubil dušo, a telo naj bo!" take vzklike mnogokrat slišim. A zna jo zasoliti tudi šaljivo: "Pa da bi mi mogli še iti v pekel! Za nas vojake ni več pekla. Prestali smo ga v tej vojni." Naš pesnik Dugonjič bi rekel o našem Dalmatincu: "Dober je Mate!" Tako govori v šalji, a govori resnico."

Kratka stavka.

St. Louis, Mo., 13. avg. — Od 1,200 do 1,500 voznikov raznih prevoznih družb v St. Louisu je danes zastavilo v dosegu višjih plač in krajšega delovnega časa ter tako zaustavilo promet od in do kolodvorov. Lastniki vozil niso poskušali popolniti izpraznjena mesta stavkarjev. Izjavili so marveč da bodo najprej dali stavkarjem priložnost, preudariti gotove jim trdno objavljenne privolitve, predno vzamejo v službo neuničev.

St. Louis, Mo., 13. avg. — Krvava kramola, katere se je udeležilo do 500 stavkarjev in njihovih pristašev a z druge strani trije neuničev in kakih 20 policistov, je izbruhnila pred kolarnicami družbe St. Louis Transfer Co. Bil je to prvi spopad stavkarjev in neuničev. Tudi številni soferji stavkajo. St. Louis, Mo., 15. avg., 1 zj. — Stavka voznikov in soferjev, ki se je pričela tukaj v petek, je bila poravnana opolnoči snoči.

Čez krov izpodprana.

Washington, D. C., 16. avg. — Dva ameriška pomorska vojaka sta bila snoči izpodprana čez krov in sta utonila, ko je bojna ladja "New Hampshire" južno od Floride zašla na stezo silnega viharja.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(Holy Family Society) šte. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

- Odbor za leto 1915. Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik..... Jos. Klepec. Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr. Blagajnik.....John Petric. Reditelj.....Frank Kocjan. Nadzorniki: Anton Sraj, Jr. Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta. To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postave v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih in tem društvu. lt-w-f

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo Mesnica Telefon 101. JOLIET, ILL.

Zakaj bi bil tujca suženj? Bodi svoj gospodar in delaj za sebe.

Nekoliko naših rojakov se je preselilo v Wisconsin na farme, ker se so navelicali pohajkovanja za delom, štrajkov in dolgotrajnega čakanja za zboljšanje delavskih razmer, kar je vzrok, da še danes nimajo svojega pravega občinstva in ne sigurne bodočnosti.

Vse kar so zaslužili so porabili za rent, obleko in druge hišne potrebe, ter so živovarili od enega dne do drugega brez najmanjšega napredka. Ob plači so dobili par dolarjev, a ko so poravnali račun z groceristom in mesarjem, jim ni ostalo le kakih par beličev v žepu in zopet so morali jemati jedila in vse na upanje, da se morda poravnata ob bodoči plači.

Odločili so se in rekli: "Mi gremo nazaj k materi zemlji, ki nas vseh redi, kjer vsak sam za sebe dela kakega bosa ali foremana, ki bi nam sesali zadnjo kapljo krvi. Za oni denar, ki ga izdamo za rent dobiti hočemo 40 akrov dobre zemlje."

Prišli so in si izbrali zemljo v bližini velike parne žage in skladišča drv in lesa, ter raznih drugih tovarn in železnice. Zemljo so dobili v zakup na primerno lahke obroke, brez kakih doklad, in zdaj delajo na svoji zemlji, a ko so skončali svoje delo, grede delati v tovarne, žage, na železnico in druge take prostore. Skoro vsak dela zdaj že za sebe, kakor oni stari naseljenci, ki so pred leti časom prišli sem v severni Wisconsin, ko se je zemlja dobila še ceneje. Potrudili so se in danes jim njihova zemlja rodi blagostanje in srečo, ker so svoji gospodarji in jim nicesar ne manjka.

Zdaj se nudi tukaj najlepša prilika za vsakogar, da si z malim denarjem ozemlje kupi v tem zdravem in rodovitnem kraju, in sicer dobi zemljo na mesečne obroke izplačevanja. Pozivljam vse one, ki želijo postati samostojni gospodarji in si hočejo zagurati svojo bodočnost, da postanejo svoji gospodarji, naj se javijo na nas za podrobnosti ali nas посетijo. Naša želja je naseliti tukaj marljivje in pridne ljudi, ki se ne bojijo dela.

Za vse podrobnosti, pojasnila in navodila pišite v domačem maternem jeziku na sledeči naslov:

CHARLES RAČKI, COLONY DIRECTOR PHELPS, WIS. BOX E,

Vsako, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, in sicer v 20. do 25. dneh

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$15.80

VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO.

Pisma in pošiljke naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

JOLIET, ILL.

Ponižani in razžaljani.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski pisatelj F. M. Dostojevskij. Poslovenil Vladimir Levstik.

(Dlje.)

Nataša je nemirno zrla nanj. Nenadoma je Mavra vnoči odprla vrata. "Sam gre, knez sam!" je brzo zašepetala in se skrila takoj nato.

Nataša je prebledela in vstala s svojega prostora. Mahoma so se njene oči razplamenele. Stala je, nalahko se opraje ob mizo, in razburjeno zrla na vrata, skozi katera je imela vstopiti nepoklicani gost.

"Ne boj se, Nataša, saj si pri meni! Ne bom te pustil razžaliti," je zašepetal Aljoša, ki je bil sicer potr, toda ne zmeden.

Odprla so se vrata in na pragu se je prikazal sam knez Valkovskij v svoji lastni osebi.

DRUGO POGLAVJE.

Pomeril nas je z naglim, pozornim pogledom. Po tem pogledu se ni bilo mogoče sklepati, je li prišel kot sovražnik ali kot prijatelj. Popisati pa hočem natančneje njegovo zunanost, ki se mi je ta večer zadelo posebno nenavadna.

Videl sem ga bil že poprej. Bil je mož ne več kot petinštirideset let, s pravilnimi, neobičajno lepimi potezami lica, katerega izraz se je izpreminjal po okoliščinah; izpreminjal pa se je rezko, popolnoma, z nenavadno naglico, prehajaje iz največje prijaznosti v največjo mrkllost ali nezadovoljnost, kakor da se je nenadoma izprevidno jekleno pero. Pravilni oval nekoliko rujkastega obraza, krasni zobje, male in precej tenke ustnice, zarisane z lepimi loki, ravni, nekoliko podaljšani nos, visoko čelo, na katerem se ni bilo videti niti najmanjše gubice, sive precej velike oči, vse to je tvorilo skoro krasotca, čeprav njegovo lice ni delalo prijetnega vtiska. To lice je celo odbijalo od sebe s tem, da je bil njegov izraz nekako nelasten, vsekdar je navidezen, premišljen in izposojen, navdajajoč človeka s slepim prepričanjem, da mu nikdar ne prokne do pravega dna. Kdor ga je gledal pozorneje, je začel sumiti pod vsakdanjo masko nekaj zlega, lokavega in nad vse sebičnega. Posebno zanimanje so budiše njegove na prvi pogled krasne oči, ki so bile sive in odprte. One edine se nekako niso mogle popolnoma ukloniti njegovi volji. Najsi je tudi hotel gledati mehko in prijazno, vendar so se žarki njegovih pogledov nekako delili in med mehkiimi, laskavimi žarki so se blestelali ostri, nezapadni, prečičji in zli...

Njegova rast je bila precej visoka, stas krasen, četudi nekoliko suhljat; zdel se je neprimerno mlajši nego je bil v resnici. Njegovi mehki temnoturjavi lasje se skoro niso bili začeli svetiti. Ušesa, roke in stopala je imel čudovito lepa. Ta njegova lepota je bila v polni meri prirojena. Obleden je bil z največjo elegantnostjo in svežostjo, akoravno z nekaterimi posebnostmi mladega človeka, ki pa so se mu podajali. Bil je videti kakor starejši brat Aljoše. Če ne to, pa ga vsaj nič ne bi bil smatral za očeta tako odraslega sina.

Stopil je naravnost k Nataši, pogledal je mirno v obraz in dejal: "Moj prihod k vam ob taki uri in brez prijave je čuden tudi zunaj priznanih pravil; nadejam pa se, da mi verujete, da sem vsaj zmožen spoznati vso nenavadnost svojega spoštovanja. Vem tudi, s kom imam opraviti; vem, da ste bistroumni in velikodušni. Poudarite mi samo deset minut, pa se nadejam, da me boste sami razumeli in opravičili."

Vse to je govoril vljudno, a s silo in z nekakim povdtkom. "Sedite!" je rekla Nataša, ki se še ni bila iznebila prvotne zmedenosti in preplašenosti.

On se je nalahko poklonil in sedel. "Pred vsem dovolite, da izpregovorim par besed z njim," je dejal in pokazal na sina. "Aljoša, kakor hitro si ti odleži, ne da bi me bil počakal, ali se vsaj poslovi od naju, se je grofici sporočilo, da je Katarini Feodorovni slabo. Hotela je hiteeti k nji, toda nenadoma pride Katarina Feodorovna zmedena in silno razburjena sama k nama. Povedala nama je naravnost, da ne more postati tvoja žena. Rekla je tudi, da pojde v samostan, da si jo ti prošil pomoči in ji sam priznal, da ljubiš Natalijo Nikolajevno. Vzrok temu priznanju od strani Katarine Feodorovne, ki je bilo tako neverjetno in je prišlo ob takem trenutku, je bila seveda tvoja nad vse čudna izjava. Bila je skoro iz uma. Lahko si misliš, kako sem bil presenečen in preplašen. Ko sem se zdaj toliko molim, je nadaljeval, obračajoč se k Nataši, "sem zapazil v vaših oknih luč. Misel, ki me je preganjala že dolgo, me je takrat obvladala tako popolnoma, da se nisem mogel ustavljati prvemu nagnjenju in sem šel k vam. Zakaj? Takoj vam povem, prosim pa že vnaprej, ne čudite se, če bodo moje besede nekoliko rezke. Vse to se je tako nanaglomalo..."

"Nadejam se, da vas bom razumela in primerno cenila to, kar poveste," je dejala Nataša z zatajujočim glasom. Knez jo je motril tako pozorno, ka-

kor bi jo hotel za vsako ceno proučiti vso v eni sami — katerikoli — minuti.

"Zanašam se tudi na vašo bistroumnost," je nadaljeval, "in ako sem si sedaj dovolil priti k vam, sem prišel ravno zbog tega, ker vem, s kom imam opraviti. Že davno vas poznam, dasiravno sem bil nekaj tak krivičen in kriv pred vami. Poslušajte: znano vam je, da so med menoj in med vašim očetom stare neprijateljnosti. Ne opravičujem se; morda sem bolj kriv pred njim, nego sem si mislil doslej. Ako pa je to, sem jaz sam žrtve prevare. Sumoljubljen človek sem, to priznavam. Nagnjen sem k temu, da ra-

je sumim slabo nego dobro, — to je nesrečno svojstvo izsušenega srca. Navade, da dbi skrivaj svoje napake, pa nimam. Verjel sem vsemu tistemu opraviljanju in se prestrašil za Aljošo, ko ste zapustili svoje roditelje. A nisem vas še poznal. Podatki, ki sem si jih pomale preskrbel, so me popolnoma potolažili. Opazoval sem, proučaval in se naposled prepričal o neosnovanosti svojega sumu. Slišal sem, da ste se razdri s svojo rodbino in tudi vem, da vaš oče z vsemi silami nasprotuje vašemu zakonu z mojim sinom. In že to edino, da vi, akoravno imate toliko vpliv, toliko — lahko rečem — oblast nad Aljošo, dosehdob niste porabili te oblasti in ga niste pripravili do tega, da bi vas poročil, že to edino vas kaže v prelepi luči. In vendar, priznavam vam, sem takrat sklenil, da hočem na vso moč ovirati vsako možnost vaše možnosti z mojim sinom. Vem, da se izražam preveč odkrito, toda odkritost je v tem trenutku od moje strani bolj potrebna, nego vse drugo; vi sami mi pritrđite, kadar bova pri kraju. Kmalu potem, ko ste šli od doma, sem jaz zapustil Peterburg; toda ob svojem odhodu se nisem nič več bal za Aljošo. Zanašal sem se na vaš plemeniti ponos. Jasn

mi je bilo, da vi sami niste hoteli možitve, predno ne bi bile končane naše rodbinske neprijetnosti, da niste hoteli rušiti soglasja med Aljošo in menoj, zato ker bi mu jaz nikdar ne odpuštil zakona z vami; hoteli tudi niste, da bi govorili o vas, da ste iskali knežjega ženina in zveze z našo rodbino. Nasprotno, kazali ste se celo malomarno do nas in ste morda čakali trenotka, ko vas jaz sam pridem prositi, da nam izkažete čast in podaste svojo roko mojemu sinu. In vendar sem trdovratno vstrajal kot vaš nasprotnik. Opravičeval se ne bom, niti vam ne bom prikrihal svojih nagibov. Evo jih: vi niste odlična in ne bogata. Dasiravno imam premoženje, vendar ga potrebujem še več. Pastorka grofinje Zinaide Feodorovne je sicer brez zvez, a zelo bogata. Naj le malo zamudiva, pa bi se pokazali drugi snubci in nama vzeli nevesto pred nosom; takšne prilike pa nisem smel opustiti, in dasi je Aljoša že premlad, sem ga sklenil oženiti. Vidite, da ne prikriham ničesar. S preziranjem lahko gledate na očeta, ki sam priznava, da je iz koristolovja in predsodkov napeljeval sina k slabemu dejanju; kajti zapustiti velikodušno dekle, ki mu je žrtvovalo vse in pred katerim je tako zelo kripl, — to je slabo dejanje. A ne opravičujem se. Drugi vzrok nameravanega zakona mojega sina s pastorko grofinje Zinaide Feodorovne je ta, da je ta deklica v največji meri vredna ljubezni in spoštovanja. Krasna je, izoborno vzgojena, neprekosljivega značaja in zelo razumna, dasi v mnogočem še otrok. Aljoša je brez značaja, lahkomišlen, silno nerazsoden, z dvajdvajsetimi leti se popolno dete in obdarjen zgolj z eno vrlino, — z dobrim srcem, svojstvo, ki je v družbi ostalih napak še nevarno. Že davno sem opazil, da moj vpliv pri njem po-

jema. — Vročekrnost in mladeniška nestalnost si jemlje svoje pravice in si prisvaja celo prvenstvo pred nekaterimi pravnimi dolžnostmi. Ljubim ga morda pregoreče, toda prepričujem se, da sem mu jaz kot edini voditelj že premlad. Pri tem pa zelo potrebujem kakega dobrodejnega vpliva, pod katerim bi se neprestano nahajal. Njegova narava je podložna, slabotna in ljubeča in raje ljubi in uboga, nego veleva. Takšen bo, tudi ostale vse svoje življenje. Lahko si mislite, kako sem se razveselil, ko sem našel v Katarini Feodorovni vzor deklice, kakršno bi želel svojemu sinu za ženo. A prepričan je bilo moje veselje, zakaj neomajno je kraljeval nad njim že drug vaš vpliv. Pozorno sem ga opazoval, vrnivši se pred mesecem dni v Peterburg in z začudenjem sem zapazil v njem precejšnjo izpremembo k boljšemu. Lahkomišelnost in otroštvo njegovega značaja je skoro še isto, kakor nekaj, toda nekateri plemeniti nagibi so se utrdili v njegovi duši. Zanimati se začela ne le za igrače, temveč tudi za to, kar je vzvišeno, plemenito in častno. Njegove ideje so čudne, nestalne in tuhtant nerodne; toda žele, nagoni in srce je boljše, to pa je temelj vsega drugega; in kar je boljšega v njem, je na vsak način od vas. Vi ste ga prevzgojili. Priznam vam, da me je takrat za trenotek obvladala misel, da bi vi bolj od kogar-

koli mogli zagotoviti njegovo srečo. A pregnal sem si jo, ker nisem maral takih misli. Moral sem ga odtrgati od vas, karkoli bi me stalo; začel sem delovati in mislil sem, da sem dosegel svoj cilj. Še pred eno uro sem mislil, da je zmagal na moji strani. Toda dogodek v grofinjni hiši je mahoma strmoglavil vse moje naklepe in predvsem drugim me je presenetilo nepričakovano dejstvo: čudna resnobaost Aljoše, njegova zvesta vdanost do vas ter stanovitnost in živa moč te vdanosti. Še enkrat vam rečem, da ste ga popolnoma prevzgojili. Zapazil sem naenkrat, da gre izprememba v njem dalje, nego sem si mislil. Danes je nanadoma pokazal pred menoj razum, kakršnega bi nikdar ne bil slutil v njem in obenem nenavadno rahljočnost in ugibljivost srca. Izbral si je najbolj pravo pot, da se izmota iz položaja, ki se mu je zdel težaven. Ganil in zbudil je najplemenitejše zmoglosti človeškega srca, namreč zmoglost odpuščati in vračati zlo z velikodušjem. Podal se je pod oblast bitja, ki ga je razžalil, ter se zatekel k njemu s prošnjo za sočutje in pomoč. Zdrnil je ves ponos ženske, ki ga je že ljubila, s tem, da ji je naravnost priznal, da ima že tekmovalko, in jo obenem navdval s simpatijo do te tekmovalke ter zadobil odpuščanje in očet nesebičnega sestrskega prijateljstva. Iiti k taki izpovedi in pri tem ne razžaliti in ne raniti, tega včasih ne zmorejo niti najspretnjši modrijani, pač pa ravno sveža, čista in dobro napeljana srca, kakršna je njegovo. Prepričan sem, da vi, Natalija Nikolajevna, niste bili deležni njegovega današnjega ravnanja niti z besedo, niti z nasvetom. Vi ste izvedeli vse to morda šele ravnokar iz njegovih ust. Ali se ne motim? Mar ni res?"

"Ne motite se," je ponovila Nataša, kateri je gorel ves obraz in so ji sijale oči v čudno zamaknjenem blešku. Kneževa zgovornost je začela učinkovati. "Pet dni nisem videla Aljoše," je dodala. "Vse se je sam izmisil in sam izvršil."

"Gotovo je tako," je potrdil knez. "a navzlic temu je vsa ta njegova nepričakovana bistrovidnost, vsa ta odločnost, zavest dolžnosti in naposled vsa ta plemenita stanovitnost, — vse to je zgolj posledica vašega vpliva do njega. Vse to sem kratko in malo premislil in preudaril sedajle, ko sem se peljal proti domu, in po tem premislu sem hipoma začutil v sebi moč, da se odločim. Zakonska zveza med našo in grofinjino rodbino je onemogočena in se ne more več popraviti; in ko bi se dala, je bolje, da je ni. Kaj hočem, ko sem se prepričal sam, da morete vi edina zagotoviti njegovo srečo, da ste njegova prava voditeljica, ki je že položila temelj njegove bodoče sreče! Prikrival vam nisem ničesar, ne prikrivam vam tudi sedaj, da zelo ljubim kariero, denar, odlično ime in celo visoko službo; zavedam se, da je marsikaj med tem predsodek, toda jaz ljubim te predsodke in jih hame-noma nočem podirati. So pa položaji, v katerih je treba dopuščati tudi druge razloge, ker ni mogoče meriti vsega z isto mero. Poleg tega goreče ljubim svojega sina. Z eno besedo, prišel sem do zaključka, da se Aljoša ne sme ločiti od vas, zato ker brez vas pogine. In — ali naj priznam? Morda je že mesec dni, odkar sem tudi sklenil, a šele sedaj vem, da sem sklenil pravo. Res bi vas lahko obiskal jutri, da vam povem vse to, ne pa da vas motim skoro o polnoči. Toda moja sedanja naglica vam bo morda v dokaz, kako goreče, in pred vsem, kako iz dna srca sem se lotil svoje naloge. Nisem več deček in za nepremišljen korak bi se v svojih letih ne mogel odločiti. Ko sem stopal tu notri, je bilo vse že sklenjeno in premišljeno. Čutim pa, da mi bo še dolgo treba čakati, predno vas popolnoma prepričam o svoji odkritosrčnosti. A k stvari! Ali vam naj zdajle povem, po kaj sem prišel semkaj? Prišel sem, da izpolnim svojo dolžnost pred vami in vas slovesno, z vsem svojim brezmernim spoštovanjem od vas, prosim, da osrečite mojega sina s svojo roko. O, ne mislite si, da sem prišel kot strašni oče, ki je naposled sklenil odpuščati svojima otrokoma in jima milostno dovohtiti njuno srečo. Ne, ne! Ponižali bi me, ako bi me obdoližili takih misli. Tu-di tega ne vstajte, da sem bil že vnaprej prepričan o vašem privoljenju opiraje se na to, kar ste žrtvovali za mojega sina; nikakor ne! Jaz prvi pravim na glas, da vas ni vreden, in on, ki je dober in čistostren, bo to sam potrdil. Toda to je premlado. Ne le to me je vlekel semkaj ob takšni uri; — prišel sem k vam, — in z nekako slovesno spoštljivostjo se je dvignil s svojega sedeža, — "prišel sem semkaj zato, da bi postal vaš prijatelj. Vem, da nimam do tega niti najmanjše pravice, nasprotno! Toda — dovolite mi, da zaslužim to pravico! Dovolite mi vsaj upanje!"

Spoštljivo se je naklonil Nataši in čakal njenega odgovora. Pozorno sem ga motril ves čas, dokler je govoril, kar mu ni ostalo prikrito.

Hladno, ponekod z dialektičnim stremljenjem, drugod pa celo nekako malomarno je govoril svoje besede. Ton elega njegovega govora tuintam ni odgovarjal čustvu, ki ga je privabilo ob tako neprimerni uri in zlasti v takšnih odnosjih k nam na prvi obisk. Nekateri njegovi izrazi so bili videti pripravljani, drugod pa je bilo videti, kakor bi si z dolgoverzno in čudno obvladala misel, da bi vi bolj od kogar-

(Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠLITE NAM EN PAPIRAT DOLAR
in prejeli boste po ekspresu eno steklenico HAMILTON CLUB PURE WHISKY (one full quart) in eno quart finega SOMA PORT WINE. Obe steklenici pošljemo v lepem zaboju — le za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 318 Third Av., Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.
Prejema raznovrstne denarne ulog
ter pošilja denar na vse dele sveta
Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA
NAJBOLJŠA & POSTREŽBA.

W. J. BRADY
ADVOKAT.
Posojuje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.
Oba telefona 215.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši cement, apno, ...
MEHAČ IN TRD PREMOG.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Soba 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notar-sko stroko spadajoča pisanja. Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschmum" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hoče naš les
Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.
Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in singlne vsake vrste.
Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.
Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.
W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS

Geo. Svetlecih
PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA
Chicago Telephone 3868.
107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.
DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennon
ADVOKATI
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Navadna pomota.
Na tisoče ameriškega naroda trpi na črevesnih boleznih. Najnavadnejša je med njimi zabasnost z njenimi komplikacijami. Večina teh trpinov pa napravi isto pomoto, to je rabijo pilule in razna izčiščevalna zdravila, ne da bi poizvedovali, ali so ta zdravila nevarna ali ne. Vsako hudo izčiščevalno sredstvo, ki pušča telo slabotno ali pa vodi do navade stalnega zastrupljanja, je nevarno. Ako trpite na zabasnosti ali na kateri njenih posledic, rabite sredstvo, ki vam ne bo samo pomagalo ampak obenem tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je
Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino
Izdelano iz rudečega vina in zdravilnih zelišč; ter ima namen, da odpomote pri:
ZABASANOSTI,
NJENIH POSLEDICAH,
NEPREBAVI,
NAPUHNJENOSTI,
BOLEČINAH V DROBU,
ŽELODČNIH BOLEZNIH,
NERVOZOSTI,
OSLABELOSTI.
Njegov učinek je zelo dober v boleznih, ki jih pouzročia zabasnost in njene komplikacije. Zaraditega naj bi se rabilo v prvih znakih neradnosti v prebavnih organih.
V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.
Ako vas mučijo revmatične ali nevralgične bolečine, poskušajte Trinerjev liniment. Dal vam bo hitro pomoč. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELAVATELJ.
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštno vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerno. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

1749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Ives, i Konkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjnih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je privedati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštna Hranilnica in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1. First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

PONIŽANI IN RAZŽALJENI.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

Širnostjo svojega govora umetno dajal lice čudaka, ki se sili skriti prodirajoče čustvo pod krinko humorja, malomarnosti in šale. A vse to sem premislil potem; takrat je bilo drugače. Poslednje besede je govoril tako navdušeno, s tolikim čustvom in z navidezno tako iskrenim spoštovanjem do Nataše, da nas je premagal vse tri. Celo nekaj solzi podobnega se mu je zalesketalo na trepalnicah. Plemenito srce Nataše je bilo popolnoma osvobodeno. Za njim se je tudi ona dvignila s svojega stola ter mu molče, globoko ganjena, pomolila svojo roko. On jo je prijel in nežno in s čustvom poljubljal. Aljoša je bil ves iz sebe od navdušenja.

"Kaj sem ti pravil, Nataša!" je vzklilnil. "Nisi mi verjela! Nisi mi verjela, da je to najplemenitejši človek na svetu! Vidiš, sama vidiš!"

Planil je k očetu in ga goreče objel. Ta se mu je ozdval na isti način, toda je hitel okrajšati ta čustveni prizor, kakor bi se sramoval pokazati svoja čustva.

"Dovolj," je dejal in vzel svoj klobuk, "jaz pojdem. Prosil sem vas samo za deset minut, a sedel sem celo uro," je dodal z usmevom. "Odhajam pa z nestrno željo, da se vidim z vami čimprej spet. Ali mi dovolite, da vas kolikor mogoče pogostoma obiščem?"

"Da, da," je odgovorila Nataša, "kar najčesteje! Prejok prej bi vas rada — vzljubila..." je dodala zmedenno.

"Kako odkritosrečno, kako pošteno steti!" je rekel knez in se nasmehnil njenim besedam. "Niti vtoliko ne marate biti neodkritosrečni, da bi rekli navadno vlnudnost. Da! Spoznavam, da si bom šele čez dolgo, dolgo časa zasluzil vašo ljubezen!"

"Nehajte me hvaliti — dovolj je!" je šepetala Nataša v zadregu.

Kako krasno je bilo ta trenutek! "Pa bodi tako!" je sklenil knez. "Samo še par besed o stvari. Ali si morete misliti, kako sem nesrečen! Niti jutri niti pojutrišnjem namreč ne morem priti k vam. Nocoj sem prejel pismo, ki me kliče k nekemu zame toli važnemu poslu, da se ga nikakor ne morem izogniti. Jutri zjutraj se odpeljem iz Peterburga. Ne mislite, prosim, da sem vas baš zato tako pozno posetil, ker bi jutri ne bilo časa, niti pojutrišnjem. Vi si tega seveda ne mislite, toda naj vam bo to primera moje sumoljubnosti! Zakaj se mi je zadelo, da ste si na vsak način morali to misliti? Da, ta sumoljubnost mi je delala in življenju že mnogo preglavic in ves moj razdor z vašo rodbino je morda zgolj posledica mojega nesrečnega značaja!... Danes imamo torek. V sredo, četrtek in petek me ne bo v Peterburgu, v soboto pa upam, da se gotovo vrnem, in bom še isti dan pri vas. Povejte, ali lahko pridem k vam na celi večer?"

"Gotovo, gotovo!" je vzklila Nataša, "v soboto zvečer vas čakam! Nestrno vas čakam!"

"Jaz srečni človek! Vse bolj in bolj vas bom moral ceniti! A zdaj — pojdem. Vendar pa si ne morem časa, da ne bi pred odhodom stisnil roko tudi vam," je nadaljeval, nenadoma se obrnil k meni. "Oprostite! Zdaj govorimo vsi tako nekako brezvezno... Ze parkrat mi je bilo v veselje, da sem bil z vami skupaj, enkrat pa sva bila celo predstavljena drug drugemu. Ne morem odot, ne da bi vam povedal, kako prijetno bi mi bilo, obnoviti znanje z vami."

"Skupaj sva bila, to je res," sem odgovoril in mu segel v roko, "toda oprostite, da bi se bila seznanila, tega se ne spominjam."

"Lani, pri knezu R."

"Oprostite pozabil sem, a zatrjujem vas, da to pot ne bom pozabil. Ta večer mi ostane za vselej v spomin!"

"Da, prav imate, tudi meni. Dolgo že vem, da ste pravi, odkritosrečni prijatelj Natalije Nikolajevne in mojega sina. Upam, da postanem med vami tremi četrti. Kaj ne?" je dodal in se obrnil k Nataši.

"Da, on je najin pravi prijatelj; vedno si moramo ostati zvesti!" je odgovorila Nataša z globokim čustvom.

Revical Kar zasijala je od radosti, ko je videla, da knez ni pozabil stopiti k meni. Kako me je ljubil!

"Naletel sem že na mnogo častivcev vašega talenta," je nadaljeval knez, in poznani dve izmed naših najiskrenjših častiv. Zelo jih bo veselilo, ako vas osebno spoznata. To sta grofinja; dragi prijatelj, in njena pastorka Katarina Feodorovna Filimonovna. Dovolite mi upanje, da mi ne odrecete veselja, predstaviti vas tema damama."

"Zelo si laskam, dasi imam zdaj malo znanja..."

"A meni daste svoj naslov! Kje stanutete? Čast mi bo, da vas..."

"Na svojem domu, knez, ne sprejemam, za zdaj vsaj ne."

"Toda jaz, dasiravno si nisem zasluzil izjeme — pa vendar..."

"Prosim, ako hočete na vsak način, bo tudi mene jako veselilo. Stanjem v —ski prečni ulci, v Kijugenov hiši."

"V Kijugenov hiši" je vzklilnil on z nekakim presenečenjem. "Kako! Ali —že dolgo stanujete tam?"

"Ne, še ne dolgo," sem odgovoril in ga nehote pogledal ostreje. "Moje stanovanje ima številko štiriinštirideseto."

"V številki štiriinštirideset? Ali stanutete sam?"

"Polpolnoma sam."

"Da! Vprašal sem vas zato, ker se mi zdi, da poznam to hišo. Tem bolj... Gotovo pridem k vam, gotovo! O mnogočem se moram pomeniti z vami, mnogočesa potrebujem od vas. Marsikatero uslugo mi lahko storite. Vidite, jaz začenjam kar takoj s prošnjami. A do svidenja! Se enkrat mi dajte roko!"

Stisnil je roko meni in Aljoši, poljubljal še enkrat Natašino ročico in odšel, ne da bi povabil Aljošo, naj ga spremi.

Mi trije smo ostali v veliki razburjenosti. Vse to se je bilo zgodilo tako naglo, tako nepričakovano. Vsi smo čutili, da se je v enem samem trenutku izpremenilo vse, in da se začneja nekaj novega, neznanega. Aljoša je molče prisedel k Nataši in ji tiho poljubljal roko. Poredkoma se ji je oziral v obraz, kakor bi čakal, kaj ona poreče.

"Golobček, Aljoša, pelji se jutri h Katarini Feodorovni," je izpregovorila naposled ona.

"Sam sem že mislil na to," je odgovoril on, "na vsak način se peljem."

"Morda pa ji bo težko, videti te... Kaj je storiti?"

"Ne vem, dragica. Tudi o tem sem že razmišljal. Videl bom — in kakor bo kazalo, — tako se odločim. Kaj ne, Nataša, zdaj se nama je vse izpremenilo," je nehote rekel Aljoša.

Ona se je nasmehnila in ga pogledala z dolgim in nežnim pogledom.

"In kako delikaten je. Videl je, kako revno stanovanje imam, pa niti besede..."

"O čem?"

"No, — da bi se preselila drugam, ali kaj takega," je dodal on in zardel. "Kaj pa misliš, Aljoša! Kako bi mogel..."

"Zato ravno pravim, da je tako delikaten. In kako te je hvalil! Saj sem ti pravil — pravil sem ti! Ne, on je zmožen, da vse razume in čuti! O meni pa je govoril kakor o detetu; vsi me imajo za otroka! A kaj, saj sem v resnici takšen!"

"Otrok si, a bistrovidejši od nas vseh. Dober si, Aljoša moj!"

"On pa je rekel, da mi moje dobro srce škoduje. Kako to? Ne razumem. A veš kaj, Nataša, ali se ne podobi, da se kmalu odpeljem k njemu? Jutri zarana pridem zopet k tebi."

"Pojdi, golobček, pojdi. To si si dobro spomnil. In da mi greš gotovo k njemu, slišiš? Jutri pa se pripelji, kakor rano boš mogel. Zdej mi pač ne boš več uhalaj za celih pet dni?" je šegavo dodala in ga objela z ljubečim pogledom.

Vse tri nas je navdajala neka tiha, velika radost.

"Ali greva skupaj, Vanja?" je zaklical Aljoša, odhajajoč iz sobe.

"Ne, on ostane; midva bova še govorila, Vanja. Le glej, jutri zarana!"

"Zarana! Srečno, Mavra!"

Mavra je bila silno razburjena. Ker je ves čas prisluškovala, je slišala vse knežve besede, dasi mnogočesa ni razumela. Rada bi bila ugibala in izpraševala; dotlej pa je gledala resnobo in ponosno. Tudi nji se je zdelo, da se je izpremenilo marsikaj.

Ostala sva sama. Nataša me je prišla za roko in nekaj časa molčala, kakor bi iskala besed.

"Trudna sem!" je rekla naposled s slabotnim glasom. "Poslušaj; kaj ne, da jutri greš k mojim starišem?"

"Gotovo."

"Mamič povedi, njemu pa ne pravi."

"Saj itak z njim nikoli ne govorim o tebi."

"Zatorej; tudi tako bo izvedel. Ti pa pazi, kaj poreče, kako sprejme to novico. Moj Bog, Vanja, ali me bo v resnici prokel zaradi te možitve? Ne, to ni mogoče!"

"Stvar kneza je, da spravi vse v pravi red," sem povzel nalogo. "On se mora na vsak način poravnati z njim, potem bo vse dobro."

"O moj Bog! Da bi se le! Da bi se! je proseče vzklila ona.

"Ne vznemirjaj se, Nataša, vse bo dobro. Saj se vidi."

Vrnem vse to! Ne proklinjaj me nikdar, Vanja!"

Vrniš se domov, sem se takoj slekel in legel spat. V sobi je bilo vlažno in temno kakor v kleti. Mnogo čudnih misli in čustev mi je rojilo po glavi, in dolgo je trajalo, preden sem zaspal.

A kako se je moral tisti čas smejati nekdo drugi, ki je zadrževal v svoji udobni postelji, — ako se mu je sploh zdelo vredno, da bi se nam smejal! Najbrž ne!

TRETJE POGLVAVJE.

Ko sem drugo jutro ob deseti uri odhajal iz stanovanja, ker se mi je mudilo na Vasiljevski otok k Ihmenjevima, da se od njiju čimprej odpravim k Nataši, sem pred vrati nenadoma zadel ob Smitovo vnučko, ki me je bila prejšnji dan posetila. Prihajala je k meni. Ne vem zakaj, a spominjam se, da sem se je zelo razveselil.

Včeraj si je niti ogledati nisem mogel; pri dnevi luči me je presenetila še bolj. Teško je bilo najti bolj čudno in bolj originalno bitje, vsaj glede zunanosti. Majhna, iskreeh se, črni, nekako neruskih oči, gostih, črnih, kodrastih las in zagonetnega, nemo strepega pogleda, bi bila tudi na ulici zbudila zanimanje vsakogar, kdor bi jo bil srečal. Posebno je presenečal njen pogled, v katerem se je svetila obenem z razumom tudi neka inkvizitorska nezapuostnost in sumoljubnost. Njena stara in umazana obleka je bila podnevi še bolj nego včeraj podobna cunjij. Zadelo se mi je, da mora bolehati za kakšno počasno, a trdovratno in neozdravljivo boleznijo, ki polagoma, toda neizprosno uničuje njeno telo.

Njen bledi in suhi obraz je bil nenaravno rjavorumen in žolčne barve. Vobče pa je bila navzlic vsi zoprnosti revščine in boleznim prav čedne zunanosti. Njene obrvi so bile ostre, fine in lepe; posebno lepo je bilo njeno široko, nekoliko niko čelo in krasno zarisanе ustnice, ki so ležale tako drzno in ponosno, dasi so bile blede, jedva majčkano rdeče.

"Ah, ti si zopet!" sem vzklilnil. "Saj sem si že mislil, da prideš. Stopi v sobo!"

Vstopila je in, kakor včeraj, počasi prestopila prag, nezapuostno se ozirajoč naokoli. Pozorno si je ogledovala sobo, v kateri je živel njen ded, kakor bi opazovala, koliko se je izpremenila od prihoda novega stanovavca. "Kakršen je bil ded, takšna je tudi vnučica," sem si mislil. "Pa menda ni blazna?"

Še vedno je molčala, jaz pa sem čakal. "Po knjige sem prišla!" je zasaepetala naposled in povesila oči.

"Saj res! Tvoje knjige; vzemi jih! Nalašč sem jih ohranil zase."

Radovedno me je poželudala in nekako čudno skrivila usta, kakor bi se hotela nezapuostno nasmehiniti. Toda nameravani usmeh je izgubil in na njegovo mesto je stopil takoj spet prejšnji strogi in zagonetni izraz.

"Ali vam je dedek kdaj pravil o meni?" je vprašala ona in me porogljivo pomerila z očmi od nog do glave.

"Ne, o tebi ni govoril nič; pač pa..."

"Kako pa ste vedeli, da pridem? Kdo vam je povedal?" je vprašala ona in mi naglo segla v besedo.

"Tako, ker se mi je zdelo, da tvoj dedek ni mogel živeti sam, zapuščen od vseh. Bil je tako star in slab; zato sem si mislil, da je kdo hodil k njemu. Tu imaš svoje knjige, vzemi jih. Ali se učiš iz njih?"

"Ne."

"Čemu so ti pa?"

"Učil me je dedek, ko sem še k njemu zahajala."

"Ali pozneje nisi hodila?"

"Ne; — sem zbolela," je dodala takoj nato, kakor bi se hotela opravičiti. "Ali imaš rodbino? Mater, očeta?"

Nenadoma je namršila obrvi in me pogledala kar z nekakšnim strahom. Nato je povesila oči, se molče poč obrnila in tiho odšla iz sobe, kakor včeraj, ne da bi se ji zdel vruden odgovora. Začuden sem jo spremljal z očmi. Toda na pragu je obstala.

"Od česa je umrl?" je vprašala pretrgano, le majčkeno se obrnivša k meni, z ravnoisto kretnjo, kakor včeraj, ko je tudi ob odhodu in obrnjena proti vratom, vprašala za Azorčka.

(Dalje prih.)

E. H. STEPANOVICH

edini hrvatsko-slovenski pogrebnik, 9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill. Tel. S. Chicago 1423. Rent. tel. S. Chicago 1606. Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

Samo pri meni se dote patentirani in garantirani sledeča zdravila: za rast in proti upadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brki in brade; za revmatizem kosti, alij trganje v nogah, rokah in križu; za rane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabili moja zdravila brez uspeha, garantiram \$500. Pišite takoj po enik. "Koledar" in šepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, kakor vam pošljem Koledar in knjijico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo populicne železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK, klerk in tolmač.

317 Jeferson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

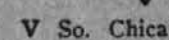
TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Psojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.

Surety Bonds.

Steam Ship Agent.

Both Phones 500.

ZA

PISMENI PAPIR,

KUVERTE,

NAKAZNICE,

BOLNIŠKE LISTE

IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglasitve in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

**STARI KRALJ.
Pravljica.**

Sivolasi kralj je premišljaj svoje življenje.
Nikdar ni imel dosti časa za to, ali sedaj, ko je del svojih vladarskih dolžnosti odložil na rane prestolonasledniku, si je privoščil tuptam tudi nekoliko počitka. Tako tudi danes. Utrujen se je vsedel, glava se mu je povesila do prsi, mudele so ga hude misli.
V svojem spominu se je vračal nazaj ono dolgo pot, po kateri je došel do semkaj, do te samotne, zapuščene, sive starosti. Gledal je sam sebe kakor v daljni, megleni daljavi, kako koraka dalje: vesela postava, ki vedno bolj osiveva in peša, čim bližje prihaja; tuptam je korakal ponosno, svobodno in hrabro, ne zmeče se za toploti, ki je lajala okrog njega, krepkih in sigurnih korakov, da človek doseže svoje zaželjene, svete cilje.
Da, nekaj časa je korakal lahko, kakor da ima peroti. Dvigali so ga njegovi ideali in pa vera v človeštvo. Ali polet mu je večkrat izpodletel in oblezal je omanljen na tleh. Res se je dvignil zopet vselej in začel počasi korakati kvišku, včasih ga pa porivali in vlekli drugi naprej, pozneje pa zopet zadrževali, včasih mu celo zvezali roke kakor vjetniku. Vsled tega se je sčasoma, ne da bi sam zapazil kdaj, utrudil, ali njegovo znanje in razumevanje je rastlo.
Bilo je to žalostno znanje in razumevanje, ki mu je kakor breme ležalo na rami. Mnogo ljudi se je prilo do njega — vsi s stegnenimi rokami in ponižno prosečimi obrazi. Včasih se mu je zdelo, da je celi prostorni svet poln beračev. In izpoznal je, da vse njegovo kraljevanje obstoji v dejanju. Da, ravno in edino v tem je bila za druge njegova resnična last in vrednost. Klanjali so se mu, kajti kralj je moral dati, kar se zdi ljudem, ki so kakor veliki pozabljeni otroci, dragoceno; denar, naslove, redove, visoke službe, moč in sijaj, čast, ugled in dobro življenje.
Izpočetka ga je veselilo to. Zdel si se je, da stoji pri oknu in meče zlato med množico, da nosi seboj zaklade sreče in jih deli, kakor se mu zdi. Dajal je s polnimi rokami. Ali zdelo se mu je, da obdarovani po vseh teh darovih niso srečnejši in zadovoljnejši, kakor da ni mogoče nikdar napolniti vseh teh praznih rok. Prilino se je k njemu vedno več prosečih, vedno več novih.
Hvaležnih in ljubečih pa ni ostalo pri njem nič. Bilo je, kakor da bi bil kralj rojen tem ljudem le zato, da jim deli darove. Tudi njega je zadela uroda vseh onih, ki dajejo. Pozabili so ga, medtem ko jim je dajal, osamel je na svojem prestolu in osamljen stopal smrti nasproti.
Kralj je globoko vzdihnil. Tu začuti, da se je nekdo dotaknil njegovega kolena, kakor bi se ga dotaknila roka prijatelja.
Kraljev pes, ki mu je bil najljubši in je spal poleg njega na tleh, se je zbudi ob kraljevem vdihu. Pogledal je kralja s svojimi zvestimi, hvaležnimi očmi, kakor da pozna njegovo bol.
Kralj se potolažen posmehlja. Kakor najubožnejši berač, ki v brijočem jesenskem vetru stopa čez strnišče in ne ve, kam naj zvečer položi svojo glavo, ni imel kralj drugega zvestega prijatelja, kakor tega psa. In vendar je to bilo nekaj, zadnje.
Tu vstopi kraljev sin, v polni moči, lep in mlad, ognjevit.
Ta sin in dedič kralve je bil drugačen kakor oče. Zahteval je, kjer je oni dajal, tirjal, kjer je oni popuščal. Izstiskaval je ljudstvo in izrabljaj. In glej: zdelo se je, kakor da ga samo zato imajo rajši kakor starega kralja, kakor da ga občudujejo in se ga boje, ker je bil samosvoj in zahteval od njih, ker je bil mogočnejši in jim grozil — ker je bila bodočnost njegova.
Stari kralj je vedel, da je sin komaj čakal, da mu naredi več prostora na prestolu. To vedeti je bilo najtežje breme na njegovem srcu, najkorenjitejši okus na njegovem jeziku. Starec ni mogel pozabiti, da je bil ta mladi mož njegov ljubi otrok, katerega je svojčas pozdravil s tolikim upanjem.
Morda bi bil tudi sin ljubil svojega očeta, da mu ni stal na poti do najvišje moči. Tudi sin je v kralju pozabil človeka, kakor vsi drugi. Častilječnost je umorila v njem otroško ljubezen.
Kralj je čutil, da sin želi njegove smrti. Nikdar ni izdal tega z besedo, ali ta želja je vrela kakor žive iskre iz oči mladeniča, ko jih je uprl v starca. Te iskre so žgale v srcu stareca, kajti, oh, sreča starejših ljudi so tem ranljivejša, čim bolj morajo krvaveti vsled izkušenj in razočaranj, čim bolj peša v njih moč odpora.
Ko tedaj reče sin z gladkim, dvorskim glasom: "Upam, da gre Vašemur Veličanstvu dobro", odgovoril starec z bridkim smehom:
"Telesno se počutim dobro, moj sin, ali v duhu moje duše me peče velika nezvestoba človeška. Naj bi te usoda obvarovala tega grenkega ostanka v kupi življenja."
Mladenič se je hotel poslati. "Ali Vam nismo vsi zvesti?" je dejal z onim lahkim naglasom, ki hušne preko brezdnov mladosti in nosi v sebi posmeh laži.
"Jaz poznam le enega, k mmi je zvest," je odgovoril starec.

starec, "Veli ga k sebi! Ne zvišaj ga! Boljši je od vseh dvorjanov, boljši kakor ti!"
To govorenje ni ugajalo kraljeviču. Bil je trd, ni bil dober. Privoščil ni staremu kralju niti pasjega prijateljstva in zvestobe, kajti zavist se je razrastla v njegovem srcu kakor mah na drevesu. Ni mogel prenašati, da bi starec imel kaj, česar ne bi imel on sam...

Od tedaj je začel kraljevič v igro, dobrikanjem in sladkanjem navajati psa nase, kadar ni bil kralj navzoč. Vedel je, kako se mora ravnati s psi. Ležišče mu je prepuščal na svoji postelji, igral se je z njim, metal mu palice, da mu jih prinasa, in donasal mu je pečenke, da ga je nič zlega čuteči in nevedni pes imel vedno rajši. Kmalu se je zgodilo, da je pes z veseljem lajanjem pozdravljaj kraljeviča, kadar ga je zagledal.
Stari kralj ni opazil ničesar. Ni poznal ljubosumnosti in njegova tuga je bila tako globoka, njegove misli so pohajale tako daleč od njegove okolice, da ni opazil teh izprememb. Tudi ni poznal nezaupnosti, kakor je ne poznajo plemeniti ljudje, ki ne store nikomur nič zlega.
Dogodilo pa se je nekega dne, da sta se oči in sin poslovila na izprehodu. Stari kralj je odšel po samotni gozdni poti, sin pa se je obrnil v veseli družbi proti mestu.

Stari kralj požvižga psu, ki ga je spremljal. Ali pes se ni zmenil za povelje, temveč je mahajoč z repom in veselo lajajoč odskakal za kraljevičem.
"Tu poglejte, Veličanstvo, edinega, ki Vam je zvest!" je zaklical kraljevič zasmehljivo, — in njegov glas se je globoko zarezal v kraljevo srce.
Močle je odšel starec v gozd. Prenesel je nezvestobo tolikih ljudi — ali nezvestobe svojega psa ni mogel pozabiti. Zdel se je sam sebi popolnoma osamljen in zapuščan, popolnoma odveč. Oddalec je še slišal pasje lajanje in posmehljav smeh svojega prestolonaslednika.
Tu ga je nekaj zaskalelo v prsih — pozlilo mu je. Vsedel se je na klop pod bukvijo. Globoka, senčna tišina mu je ugajala — saj je bil tako malo-kejad v svojem življenju sam z naravo, kar je vendar tako lečilno za človeka.
Ko je stari kralj tu sedel tako sam in poslušal ono bol v svojem srcu in ono šumenje valov bridkosti v svoji ubogi duši — prišla je tuja popotnica počasi po gozdni poti.
"Dovolite," je rekla in se vsedla zraven kralja, kakor bi mu bila enaka. In potem je začela tolažiti starca z milim, globokim glasom, kakor da vse ve.

Bila je smrt, zadnja prijateljca vseh beračev in kraljev.
"Glej," pravi smrt, "jaz vem več kakor življenje, od katerega pričakujes vsega. Mi nismo rojeni za srečo. Rojeni smo pa, da storimo toliko dobrega, kolikor moremo. Marsikaj se ti je ponesečilo, ali vedno si imel dobro voljo in pomnožil si številno tistih, ki so živeli ljubezni polno in umrli osamljeni."
Ko je smrt govorila tako, se je razsvetlilo pred kraljevimi očmi, kakor da vidi vzhajati sonce. Skozi zemski pajčolan solza je ugledal jasnost večnosti. Kaj mu je bilo tu mar ljubezni in hvale človeške?

ZA KRATEK ČAS.

Sodba iz otroških ust.

Mali Drečje je šel s sestro k maši v župnijsko cerkev. Med mašo začne jokati, da je imela sestra stitnosti z njim. Prišedši domov, ga kara in vpraša: "Čemu si se pa jokal?"
Drečje: "Ker so oni tam gori v drugem nadstropju (na koru) tako vpili."

Narednik neke kompanije črnovojnikov je zapazil, da njegovi vojaki v ponedeljek niso opravljali tako točno službe, ako so bili v nedeljo doma. Bliče ko je prihajal dan odhoda, bolj pobiti so bili črnovojniki. Narednik je odločil, da ne dobi več nikdo dopusta, razen ako bi se dogodilo kaj posebnega ali kak smrtni slučaj. Nato se oglasil nekega dne črnovojnik Krnič pri naredniku, ki je bil ravno jako zaposlen, in prosi za dopust, češ da se je oglasila pri njem doma smrt. Narednik ni imel časa, da bi izpraševal in Krnič je šel zadovoljen. Ko se je poznal pri povratku naredniku, ga je vprašal: "Kdo pa je umrl pri vas, Krnič?" — Črnovojnik odgovori: Na uslugo, gospod narednik. Smrt je prišla po našo pitano svinjo."

Časovno.

Gospa svoji kuharici: "Kaj si pa vendar vse dala svojemu ženinu za južno?"
Kuharica: "Milostljiva, nič drugega kakor malo piške, nekaj pečenke, šunke in pa vina; — — kruha si je pa prinesel seboj."

Vojno pismo.

"Ljubi stariši! Ne žaluj! Kajti svetovna vojska je v marsičem zelo koristna. Najprvo sem bil na Francoskem in sem se naučil francoščine; potem sem moral v Belgijo, kjer sem se privadil angleščine; nato sem prišel na

Rusko in govorim že tudi ruščino, sedaj pa pojdem v Italijo — — — Z Bogom, predobri stariši! Če pridem domov, postanem učitelj jezikov. Vaš Janez."

Opravičenje.

Letovišnik: "Vaše surovo maslo pa vsak dan diši po milu; zakaj nimate bolj snažno?"
Ostirka: "Ni mogoče; saj ne pride nihče drug zraven, kakor dekla Liza; ona pa sploh nikoli ne vzame mila v roke!"

Pri vojaškem izbiranju.

Zdravnik: "Ste oženjeni?"
50letni črnovojnik: "Da, da, že clo tretjič!"
Zdravnik: "Tauglich!" — Takšne junake rabimo!"

Strah.

Olga: "Torej Tvoj ženim Ti piše, da se je naučil v vojni kuhati?"
Nada: "Da! Sicer pa upam, da vojska ne bože tako dolgo trajala, da bi se naučil boljše kuhati od mene!"

Vzrok veselja.

"Ja, ti si vendar popolnoma iz sebe od veselja; povej, kaj se ti je tako prijetejnega pripetilo?"
"Oh, moj Polde, ti niti slutiti ne moreš, kako nepopisno srečno me storiš! Pred nekaj tedni mi je še papa rekel, da bo moral zelo neumen biti, ki bi mene v zakon vzela — in sedaj me božeš pa ti poročil!"

CENIK MOLITVENIH NABOŽNIH, PODOČNIH IN ZABAVNIH KNJIG

katere se dobe v
KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILLS.

PODOČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

- Ali Boga Stvarnika res ni treba. 25c
- Amerika, ali povsod dobro — doma najboljša. 20c
- Angleščina brez učitelja. 40c
- Arumugam, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa. 20c
- Babica. 50c
- Beatni dnevniki. 20c
- Bahovi huzarji in Iliri. 75c
- Bajke in povesti. 75c
- Belgrajski biser. Pov. iz starih dni. 20c
- Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov. 25c
- Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice. 20c
- Bitka pri Visu l. 1866. 25c
- Bled sedaj in nekaj. 20c
- Božja kazni. — Plavec na Savini. — Čudovita zmaga. 20c
- Boj s piratom. — Trekova Uršika. 20c
- Boj in zmaga. Povest. 25c
- Bojček, v drevo vpreženi vitezi. 20c
- Božični darovi. Povesti. 20c
- Burska vojska. 25c
- Cvetke zelene in zvene za mlade in stare. 25c
- Čas je zlato. 25c
- Ciganova osveta. 25c
- Darovana. Povest. 25c
- Emanek, lovčev sin. — Berač. 20c
- Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja. 20c
- Evstahij. Povest. 25c
- Feldmaršal grof Radecki. 20c
- Ferdinand. 25c
- Frank baron Trenk, vojda hrvatskih pandurov. 25c
- Godčevski katekizem; Ženitne ali svatbine navade in napitnice. 20c
- Gozdvarjev sin. Povest. 20c
- Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja. 2 zvezka po 75c
- Grizelda, kmetica in grofica. 20c
- Hedvika banditova nevesta. Povest. 20c
- Hitri računar. 40c
- Hmeljevo cvetje. — Marijina podobica. 25c
- Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov. 25c
- Izguljena sreča. Povest. 20c
- Izidor, pobožni kmet. Povest. 20c
- Izza mladih let, pesmi. 30c
- Jagnje. — Starček z gore. 30c
- Jaromil. Češka narodna pravljica. 20c
- Jozafat, kraljevi sin Indije. 25c
- Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu. 20c
- Kirdžali, podonav. povest. 50c
- Kmetijsko gospodarstvo. 75c
- Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest. 20c
- Kraljičin nečak. Zgodovinska pov. 25c
- Koliščina in stepe. Povest. 20c
- Kako naj se pišejo zasebna pisma. 50c
- Krvna osveta. Povest. 20c
- Ljubite svoje sovražnike. Povest. 20c
- Ludevit Hrastar. — Golobček. 25c
- Ludovik, mladi izseljenec. 25c
- Maksimilijan I., cesar mehikanski, 20c
- Marija hči polkova, zgod. povest. 25c
- Marijina otroka. Povest s kavka-Marjetica. Idila. 50c
- Maron, krščanski deček. 25c
- Materina žrtev. 20c
- Mati božja dobrega sveta, povest. 50c
- Mati božja na blejskem jezeru. 25c
- Matevž Klander. — (Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polja. Gregelj Koščenina). 20c
- May, Eri. Povest. 20c
- Mirko Poštenjakovič. Povest. 20c
- Mlada mornarja. Povest. 25c
- Mladi samotar. Povest. 20c
- Mlinarjev Janez. Slovenski junak ali ulemeljita Teharšanova. 50c

- Medvedji lov. — Čukova gostija. 40c
- Močni baron Ravbar. 20c
- Na preriji. Povest. 20c
- Na divjem zapadu. 50c
- Najboljša dedščina. — Leseni križ. 25c
- Narodne pripovedke v Soških planinah. 20c
- Naseljenci. Povest. 20c
- Naselnikova hči, cvetlica pustinja, 20c
- Naš Dom. 20c
- Nedolžnost, preganjana in povelšana. Povest. 25c
- Nikolaj Zrinski. 25c
- Nekaj iz ruske zgodovine. 20c
- Nesrečnica. Povest. 20c
- Nezgoda na Palavanu. Povest. 20c
- Od Leona do Pija. 20c
- Odgovori na ugovore proti sv. veri. 30c
- Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c
- Pavlina. 25c
- Pesmarica — Slovenska. 50c
- Pesmi — Janko Žirovnik. 30c
- Pirhi. — Ivan, turški sužen. — Krščanska obitelj. 25c
- Pisana mati. 50c
- Pisanice, pesmi za mladino. 50c
- Ponižani in razžaljani. 50c
- Poduk rojakov ali kazipov v Amer. 40c
- Poslednji Mohikanec. Povest. 20c
- Postojnska jama. 20c
- Povodenj. 25c
- Pauk zaročenecem in zakonskim. 75c
- Praški Judek. 20c
- Pred nevihto, novela. 25c
- Preganjanje indijan. misijonarjev. 25c
- Pregovori, prilike in reki. 30c
- Prešeren in Slovanstvo. 50c
- Prešernove poetije. 75c
- Pri Vrbovcem Grogji. Povest. 20c
- Pridni Janezek in hudobni Miheec. 35c
- Prihajač. Povest. 50c
- Prince Evgenij Savojski, slavni junak in vojskovodja avstrijski. Zgodovinska povest. 20c
- Prisega huronskega glavarja. 25c
- Prvič med Indijanci. Povest. 25c
- Prst božji. 20c
- Rdeča in bela vrtnica. 25c
- Ribičev sin. Pravljica. 20c
- Ričmanje, cerkveno vprašanje. 25c
- Ročni slov.-angl. in angl.-slov. slovar. 75c
- Rodbinska sreča. 30c
- Roparsko življenje. Povest. 20c
- Roza Jelodvorska. 35c
- Rusko-Japonska vojna. 50c
- Š prestola na morišče ali nesrečna kraljeva rodbina. Zgod. povest. 20c
- Sahjske bukve. 40c
- Senilna, povest. 20c
- Slovenski šaljičev. Zbirka najboljših kratkočasnic, I.—III. 25c
- Slovnica—slov.-angl. za učenje angleškega jezika, vez. \$1.00
- Solnce in senca. Povest. 20c
- Spisje. 20c
- Srečolovec. Povest. 20c
- Stanley v Afriki. 25c
- Sveta vojska. 25c
- Sv. Notburga. 20c
- Sveti večer. 25c
- Svitoslav. Povest. 20c
- Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878, zv. I. in II po 75c
- 100 beril. 20c
- Tiu-Ling, kitajski pomorski razbojnik. Povest. 25c
- Trije indij. povesti. 20c

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50
- Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50
- Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za.....\$5.00
- Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00
- Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50
- S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00
- Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$9.00
- Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00
- Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$6.00
- Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00
- Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00
- Domache Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po.....75c

Z naročilom je poslali Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts....Both Telephones 26....JOLIET, ILLINOIS

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovinci v La Salle in okolič: Kadar potrebujete pogrebniha se obrnite na to trdkvo in prepričani bodite, da boste najboljše postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, obli in firnežev. Izvršujejo se vsa barbarska dela ter obejanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. Phone 1111
120 Jefferson St. JOLIET, ILL. N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovol V mesnici

J. & A. Pasdert
se dobijo najboljše sveže in predjene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej! poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati naš v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Streets.
Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje
EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.